

metsä sisällä ja ulkona - kausjärven leirikeskus lempäälään

diplomityö

tampereen teknillinen yliopisto
arkkitehtuurin laitos
katja kivimäki 184244
tarkastaja professori hannu tikka
tammikuu 2011

DIPLOMITYÖTIIVISTELMÄ

Tekijä	Opisk.nro	Esittelypvm.
Katja Kivimäki	184244	26.01.2011
Diplomityön nimi		
Metsä sisällä ja ulkona - Kausjärven leirikeskus Lempäälään		
Tarkastaja		
Hannu Tikka, Professori		
Tiivistelmä		

Diplomityön aiheena on pienimuotoisen leirikeskuksen suunnitelma Lempäälään. Noin 19 ha tontti sijaitsee Iso-Kausjärven rannalla Lempäälän Lastusissa, ja sen omistaa Tampereen Helluntaiseurakunta. Tontilta paloi puolitoista vuotta sitten olemassa olevan leirikeskuksen päärakennus, jonka tilalle diplomityön rakennussuunnitelma on tehty.

Suunnitelmana on pieni julkinen rakennus, joka palvelee pienen seurakunnan leiri- ym. kokoontumistoimintaa. Lähtökohtaisesti leirikeskus on mitoitettu toimimaan 75:llä henkilöllä, joista noin 30:lle henkilölle löytyy yömajoitustilaa suunnitelman päärakennuksesta ja suurempien leirien kohdalla tontin muista, olemassa olevista mökkirakennuksista. Mitoituksen lähtökohtana on ollut keskuksen suurin tila, sali, johon kokoonnutaan päivisin kuuntelemaan, leikkimään, toimimaan ja syömään.

Leirikeskuksen uusi päärakennus sijaitsee pienen mäennyppylän päällä, metsän reunassa. Se koostuu itseasiassa kolmesta eri rakennuksesta, joita yhdistää rakennusten keskellä oleva iso terassi. Terassi on auki kahdelta puolelta rakennusten välistä metsään, ja yhdeltä puolelta siitä avautuu näkymä avaralle niitylle.

Idea rakennusten sijoitteluun on tullut luontopolusta. Rakennuksessa liikutaan erilaisten tilojen läpi, sillä pienet ja suuret tilat sekä matalat ja korkeat tilat vuorottelevat kuin metsässä. Leirikeskus sisältää paljon oleskelutiloja, jotka ovat eri kokoisia ja osaksi myös suljettavissa pienemmiksi tiloiksi pienempiä ryhmiä varten. Tilat ovat myös luonteeltaan erilaisia, sillä suunnitelmassa on ajateltu sekä yhteisöllisyyttä että omaan hiljaisuuteen ja yksinoloon vetäytymistä. Leirikeskuksen jakaminen kolmeen eri rakennukseen palvelee myös tätä aspektia.

Rakennusryhmää rajaava suomalainen korpimetsä tuo oman tunnelmansa leirikeskukseen. Se on tunnelmallisena lähtökohtana rakennuksessa, ja tuo sinne eloa muun muassa puiden oksien läpi kattoikkunoista siivilöityvien varjojen kautta. Rakennusten materiaalit ovat lähinnä puuta, ja viittaukset metsään näkyvät myös rakenteissa. Arkkitehtoonisena elementtinä rakennusten päällä on eri materiaalisia kuoria, jotka valuvat katolta seiniä myöten maahan kuten kaarna puun rungon suojana tai kuusen oksisto puun juurelta katsottuna. Metsän ja luonnon läheisyyttä sekä niiden arvostusta tukemassa on yhtenä kuorimateriaalina kasvillisuus, joka tuo rakennuksen läheisyyteen kuoriaisia, perhosia ja lintuja. Luonnon henkilökohtaisen tuntemisen ja kokemisen kautta ihmiselle kehittyy parempi suhde luontoon, mikä pitkällä tähtäimellä kehittää ihmisen halua ja mahdollisuuksia elää maapallolla pidempään ja parempi laatusesti. Se on ollut yksi keskeinen tarkoitus rakennuksen suunnittelussa.

THESIS ABSTRACT

Author	Student number	Date
Katja Kivimäki	184244	26.01.2011
Subject		
Forest inside and outside - Kausjärvi camp center to Lempäälä		
Advisor		
Hannu Tikka, Professor		
Abstract		

The topic of the diploma work is a small-scale camp center plan to Lempäälä. The 19 ha site is situated on the shoreline of lake Iso-Kausjärvi in the village of Lastunen in Lempäälä, and is owned by Tampere Pentecostal Church. The main building of the existing camp center on site was lost in a fire a year and a half ago and this plan is made to replace that.

The diploma work plan is a small public building, which serves the camping and other assembly activities of a small congregation. Basically the camp center is scaled to function with 75 people, of which about 30 person can be accommodated inside the new main building plan. For bigger assemblies there is more accommodation room in the existing cabins on site. As a basis for the size of the center has been the biggest space, the hall, where people gather daily to listen, play, act and eat.

The new main building of the camp center is situated on a small hill, on the edge of a forest. It actually consists of three different building masses, which are joint together by a large terrace in the middle. The terrace is open to the forest from two sides between the buildings and from one side it opens a view to a wide meadow.

The idea to the placement of the buildings has emerged from nature trails. Movement in the camp center happens through different spaces as small and big spaces and low and high spaces alternate like in a forest. The camp center contains a lot of lounge rooms that are different in sizes and that partly can be marked out for smaller rooms for smaller groups. The spaces vary in character too as the ideas behind the plan have been in social intercourse as well as solitude and silence. The division of the center to three building masses serves also this aspect.

The Finnish wilderness that borders the building group sets a unique atmosphere to the camp center. It is a basis for the ambience in the building and brings life to it as the tree branches cast their shadows through the skylights for example. The materials of the building are mainly wood and the references to forest can be seen in the build structure as well. As an architectural element there are covers from different materials on the buildings that flow from the roof down along the walls to the ground like bark covers tree trunks or like tree branches cover room beneath them. The closeness and appreciation of forest and nature is supported by vegetation as a cover material that attracts insects, butterflies and birds. Through personal sense and experience of nature a person can develop a better relationship with it, which in a long run enhances human will and the chances to live a longer and better life on earth. That has been a main purpose for this building plan.

sisällysluettelo

tiivistelmä suomeksi	1
tiivistelmä englanniksi	3
sisällysluettelo	5
alkusanat	7
johdanto	9
alue ja olemassa olevat rakennukset	13
tilaohjelma	16
idea	17
metsä sisällä ja ulkona	17
liikkuminen	19
materiaaleista	20
taikametsä	21
puumaja	22
korpiälttäri	23
niittyaitta	24
loppusanat	25
lähteet	27
liitteet	

alkusanat

Suuri kiitos kaikille diplomityötäni edesauttaneille osapuolille yhdessä ja erikseen.

Erityiskiitokset professori Hannu Tikalle kannustavasta ohjauksesta, Pirkko Saariselle Lempäälän kuntaan materiaalista, Maria Pesoselle rakenteellisesta avusta, Pilkulle Kausjärvi-informaatiosta, työnantajille kärsivällisyydestä sekä Maijulle, Eeballe ja Mikolle loputtomasta tuesta. Kiitos äiti.

Ei enää valvottuja öitä. Se on siinä. Jouluksi kotiin.

Tampereella 19.12.2010

Katja Kivimäki

johdanto

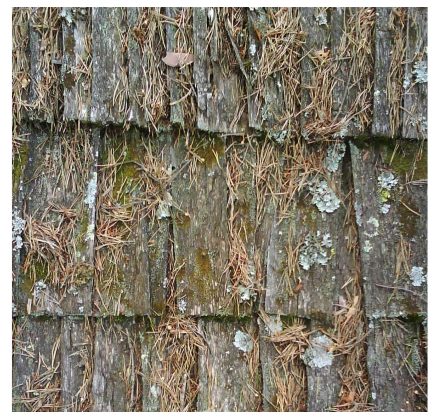
"Kaikkihan me kaipaamme kukkien ja puiden keskelle."
-Frank Gehry (1 Louekari 2006)

Ihminen kaipaa luontoa lähelleen tavalla tai toisella. Euroopan metsäisimpänä maana suomen pinta-alasta 78% on metsätalousmaata eli erityyppistä metsää (2 Metla 09.12.2010), joten on selvää, että metsä vaikuttaa jokaisen suomalaisen elämään tavalla tai toisella päivittäin. Myös suomalainen vetäytyvä ja jokseenkin hiljainen luonne selittyy osaltaan suomalaisen karun metsäluonnon kautta, niin syvällä historiassa kulkee suomalaiset perinteet. Luonnon näkyminen suomalaisessa arkkitehtuuriperinteessä on myös ilmeistä. Niinpä minäkin kiinnostuin aiheesta, ja nostin metsän tämän diplomityöni kantavaksi teemaksi jo alkuvaiheessa.

Metsä rajaa sisälleen tilaa. Puiden rajaama suljettu metsätila on helposti nähtävissä viitteenä rakennuksiin, joissa rajaavana rakenteena suurten kivien, puiden runkojen ja haarautuvan oksiston sijaan toimii katto ja seinät. Nämä suojaavat ihmisen arkipäivän askareita sateelta, tuulelta ja pakkaselta, etelämpänä myös liialliselta lämmöltä. Kuten rakennuksetkin, metsä tarjoaa monenlaista suojaa. Kosteaa ryteikköä voi tuntua varsin hyödyttömältä ja rumalta, turhaltakin, mutta on koti ja turvapaikka monelle metsän eläimelle. Metsistä löytyy juhluvuuttakin. Suomalainen korpimetsä on kauneimmillaan jylhä ja mahtava katedraali, jossa maisema avautuu ja jossa on helppo kulkea. Rakennuksilla ja metsällä on toisin sanoen paljon yhteisiä piirteitä.

Rakennusten geometrisuus on täysin vastakkaista luonnon säännöttömyydelle. Mikä tahansa ihmisen tekemä rakenne on nimen omaan sitä – rakennettua ja jossain määrin aina säännöllisen muotoista ja mietittyä. Vaikka luontokin noudattelee tiettyjä luonnonlakeja, se on silti perusluonteeltaan epäsäännöllistä ja sattumanvaraista. Ihmisen näkökulmasta luonto koetaan usein vaikeasti hahmotettavana ja jopa kaoottisena. Rakennetusta ympäristöstä näkyy ihmisen tarve vaikuttaa ja hallita, mikä usein heijastuu talojen ja teiden lisäksi myös luontoon ja metsään. Tästä kertoo ihmisen muokkaamat, säännöllisen muotoiset barokin ajan puutarhat, Suomessakin puuteollisuutta varten kasvatettavat talousmetsät ja niin edelleen. Kontrasti suorakulmaisen rakennuksen ja koskemattoman metsän välillä on valtava ja monella tapaa hyvin kiehtova. Siinä missä itseäni kiehtoo villi luonto ja jatkuva kasvun sattumanvaraisuus, näiden yhdistäminen ja metsän vuorovaikutus rakennusten kanssa on selvästi mietittyä arkkitehtia kautta aikojen.

Rakennuksen muoto on siis tärkeässä osassa. Miten ja millaiseksi rakentaa talo, jotta se on harmoniassa ympäröivän luonnon kanssa? Ihminen voi matkia luontoa miten paljon tahansa, mutta kasvin kaltaiseen sattumanvaraisuuteen ja jatkuvaan kasvulliseen muuntumiseen se ei rakennuksillaan pysty. Ainakin tähän asti rakennukset, rakennusmateriaalit ovat olleet "kuolleita", ei-eläviä, ei-kasvavia. Ruoho toki kasvaa katolla, mutta se on silti irrallinen osa rakennusta. Ellei ihminen muuta

puun alle asumaan, asumuksista tuskin koskaan saadaan täysin luonnollisia. Sillä välin arkkitehdit voivat vain kilpailla siitä, kuka pääsee lähimmäksi.

Suomen luonnossa on noin 43 000 eliölajia, joista noin puolet elää metsässä. (3 Metla, 09.12.2010) Metsiin sijoittunut elämä ja siellä tapahtuva toiminta on mielenkiintoista, koska kasvit ja eläimet muodostavat ekologisen yhteisön, jossa kukin laji, kukin yksilö on toisistaan ja ympäristöstään riippuvainen - Eläinten elämä ja toiminta on integroitu kasvien muodostamaan tilaan ja rakenteeseen. Ihmisen rakentama ympäristö voidaan nähdä luonnolta raivattuna alana, josta ihminen tekee mieleisensä tuomalla sinne oman toimintansa usein luonnon kustannuksella. Ihminen rakentamisellaan ei uskoakseni pysty sijoittumaan mihinkään häiritsemättä luonnon ekologista ja koherenttia kokonaisuutta, mutta mietittävää on siinä, kuinka lähelle täydellistä harmoniaa ihmisen ja luonnon toiminta voidaan sovittaa. Ja päällimmäisenä kysymyksenä diplomityönikin kannalta on se, millä tavalla arkkitehtuurilla voidaan tukea tätä yhteyttä.

Ihmisen tarve hallita ja muokata ympäristöään johtuu nähdäkseni siitä, että ympäristö ei ominaisuuksiltaan ole ihmisen toiminnalle sellaisenaan kelpaavaa tai sitä edesauttavaa. Niinpä ihminen tasoittaa suuria aloja maata perunamaiksi, nitistää lattian nurkasta löytämänsä hämähäkit ja louhii kallioita voidakseen liikkua nopeammin ja vaivattomammin. Kuitenkin elämme suurimmaksi osaksi luonnon armoilla ja luontoon kohdistuva väkivalta ja laiminlyönti löytyy usein edestämme ennenmin tai myöhemmin. Luonnon kanssa tasapainoon pyrkiminen ja sen ehtoja noudattaminen on toisin sanoen meidän ihmisten kannalta tavoiteltavaa. Luonto on vaikuttanut tapaamme rakentaa, joten ehkä asian voi kääntää toisinpäin. Ehkä rakentamisella ja arkkitehtuurilla voidaan muokata tapaamme katsoa ja käyttää luontoa. Ehkä arkkitehtuurilla voidaan tukea ihmisen suhdetta luontoon ja luoda tilanteita, näkymiä ja tunteita, jotka lisäävät ihmisen halua nauttia luonnosta ja tätä mukaa halua oppia arvostamaan sitä.

”LEMPÄÄLÄ. Leirikeskuksen päärakennus tuhoutui tulipalossa sunnuntain vastaisena yönä Lempäälässä Pirkanmaalla. Palon syttyessä päärakennuksessa ei ollut ketään, mutta helluntaiseurakunnan leirillä olleet parikymmentä nuorta nukkuivat läheisessä majoitusrakennuksessa. Kukaan ei loukkaantunut, ja palokunta onnistui estämään tulen leviämisen muihin rakennuksiin. Yksi leiriläisistä heräsi kahden paikkeilla yöllä ja huomasi päärakennuksen olevan ilmiliekissä. Nuoret kiirehtivät ulos ja soittivat hätäkeskukseen. Palomestari Kauko Hakalan mukaan päärakennus paloi niin rajusti, että tuli olisi saattanut muutamissa minuuteissa levitä majoitusrakennukseen.”

Helsingin Sanomat 20.9.2009

Diplomityökseni halusin minulle tutun ja läheisen aiheen. Ystävän vinkistä sellainen löytyikin läheltä, ja lähdin suunnittelemaan uutta leirikeskusta Lempäälän Iso-Kausjärven rannalla sijaitsevalle, Tampereen Helluntaiseurakunnan omistamalle tontille. Tämä diplomityö on ollut lähtökohtaisesti oma ideani. En ole saanut toimeksiantoa siihen seurakunnalta enkä muultakaan taholta. Olen halunnut itsekseni pohtia, millaisen uudesta leirikeskuksesta haluaisin, millainen olisi käytännöllinen ja tarkoituksenmukainen kokoontumiskeskus ja millainen arkkitehtuuri edistäisi yhteisöllisyyttä. Niinpä suunnitelmani ei sinällään vie kyseistä hanketta eteenpäin, mutta antaa ainakin itselleni mahdollisuuden fiilistellä paikan potentiaalilla ja miettiä uuden keskuksen haasteita ja tarpeita. Jos tämä innoittaa siihen muitakin, se on ”vain” positiivinen lisä omaan työhöni, vaikka muiden mielipiteisiin ja päätöksiin vaikuttamiseen en ole määrätietoisesti pyrkinytkään.

alue ja olemassa olevat rakennukset

Tontti sijaitsee Lempäälän Lastusissa, pitkän metsätien päässä, Iso-Kausjärven rannalla. Sen on seurakunnalle alunperin perintönä lahjoittanut nainen, joka perheineen piti paikalla maataloa ja viljeli maata. Tontti on iso, osin niittyinen ja osin metsäinen, kumpuileva alue. Suurin osa siitä on hoitamaton puska- ja metsäaluetta, jota toki käytetään hyödyksi sellaisenaan esimerkiksi retkeilyyn ja marjastuksen muodossa. Tontin rakennettuja alueita pidetään kunnossa lähinnä talkoovoimin, joten esimerkiksi nurmikkoa on vain niillä alueilla, joilla sitä tarvitaan.

Palanut päärakennus

Tontilla ollut leirikeskuksen päärakennus oli parikymmentä vuotta vanha, ja sitä oli korjailtu viimeisten vuosien aikana (8 Viitanen, 12.08.2010). Rakennuksessa oli keittiö- ja varastotiloja sekä keskuksen ainoa varsinainen sisäkokoonmistila. Se oli parakkimainen, väliaikaiselta tuntuva rakennus, joka ei juuri loistanut arkkitehtuurillaan, mutta joka käyttöarvoltaan oli suuri. Palo sai alkunsa ilmeisesti vanhoissa sähkölaitteissa tapahtuneesta oikosulusta.

Palaneen päärakennuksen tilalle on suunniteltu uutta rakennusta. Seurakunta on pohtinut uuden rakentamista, mutta myös kokonaan uuden, valmiin, leirikeskuksen ostamista muualta. Diplomityöni tekemisen aikana asiasta ei ole kuitenkaan tehty mitään päätöstä, sillä hanke on joka tapauksessa kallis. Siksi mahdollisuuksien ja vaihtoehtojen perinpohjainen tutkiminen ja läpikäyminen on vähintäänkin järkevää.

Tarve uudelle tilalle on suuri. Seurakunta kasvaa vauhdilla, ja omaan leirikeskukseen oltiin jo totuttu. Leirikeskuksessa ollaan aikojen mittaan vietetty useita kymmeniä leirejä ja kohtaamisviikonloppuja sekä muita tilaisuuksia vuosittain. Kesäisin leirikeskus on ollut jatkuvassa käytössä muutamia satunnaisia arkipäiviä lukuunottamatta, ja talvellakin vähintäänkin viikonloppuisin. Tulipalon jälkeen tilaisuuksia on siirretty sinne tänne ympäri Suomea. Sanomattakin selvää, että tällaiset järjestelyt ovat olleet haastavia ja vaatineet niin varoja kuin hermojakin seurakuntalaisilta. Niinpä uuden tilan saaminen tavalla tai toisella on tärkeää.

Punainen mökki

Leirikeskukseen saavuttaessa tulijaa vastaanottamassa on hehkuvan punainen tupa mäen päällä. Rakennus on vanha rintamamiestalo, josta tuli paikan suurin rakennus päärakennuksen palon jälkeen. Tupa seisoo paraatipaikalla kallion päällä hieman orvon näköisenä, sillä päätalon palaminen sen vierestä jätti paikalleen tyhjän tilan. Rakennuksessa on muutama iso majoitushuone kerrossänkyineen, takallinen pieni oleskelutila ja ahdas keittiötila.

Hirsinen rakennus on valitettavasti myös ajallisesti melkein tiensä päässä, sillä siellä on havaittu

homeongelma ja lisäksi sisätilat kaipaisivat laajaa remonttia, johon ei suurella todennäköisyydellä olla ryhtymässä. Talo toimii luultavasti rakennusmiesten majoitus- ja muonitustilana mahdollisen uuden päärakennuksen rakentamisen ajan, jonka jälkeen talo puretaan. Tupa on sympaattisen oloinen perinteisine väreineen, muotoineen ja hirsitalon äänineen, mutta varsin epäkäytännöllinen nykyisessä tilassaan.

Sauna

Tontilla on rantasauna. Sauna sijaitsee vanhaan päärakennukseen ja punaiseen mökkiin nähden aivan tontin toisella laidalla, Iso-Kausjärven rannalla. Sinne kulkeminen ”pihan poikki” on suomalaisiin perinteisiin vedoten jokseenkin tunnelmallista, mutta matkan pituuden huomioiden hieman vaivalloista.

Saunaa on käytetty yleisesti leirien ja kokoontumisien yhteydessä peseytymispaikkana, sillä keskuksessa ei ole muualla ollut sisätiloissa siihen mahdollisuutta. Tapa peseytyä yhdessä tiettyä aikana päivästä on ollut yhteisöllistä, ajankäytön kannalta järkevää ja miksei ekologistakin. En näe tarvetta muuttaa tätä käytäntöä suurelta osin suunnitelmassanikaan, etenkin kun ranta on niin kaunis ja tunnelmallinen paikka. Saunan ja varsinkin uimarannan käyttö on ollut suurta leirien ja järjestettyjen tapahtumien ulkopuolellakin sekä ennen että jälkeen tulipalon, sillä siellä käy seurakuntalaisia varsin usein uimassa.

Mökit

Tontilla on seitsemän pientä keltaista mökkiä. Ne sijoittuvat tontilla hieman syrjäiseen koivumetsään, mikä antaa mökkikylälle omanlaisensa kepeän tunnelman. Syrjäisyydestä huolimatta, tai juuri siitä johtuen mökkikylän halki kulkevalle tiellä on tiivis tunnelma silloin, kun sinne majoittuu makuupusseineen ja karkkipusseineen viisikymmentäkin ihmistä. Kun mökkejä ei käytetä, alueen päällä on odottavan rauhallinen henki. Mökit eivät ole arkkitehtuuriltaan mitenkään erityisiä, mutta niiden käyttöarvon suuruus tekee niistä erityisiä.

Mökkejä on käytetty lisämajoitustilana varsinkin kesäisin suurilla leireillä. Kukin mökki majoittaa 6-10 henkeä, joten niiden olemassaolo on ollut hyvin tärkeää, varsinkin ennen tulipaloa. Päärakennuksen puuttuessa mökkien käyttö on vähentynyt, koska sateen sattuessa kokoontumistilat eivät riitä tarvittavan suurelle joukolle kerrallaan. Mökeissä on kuitenkin lämmitys, mikä on pidentänyt mökkien käyttöaikaa aikaisempaan kevääseen ja myöhäisempään syksyyn, joskus talveenkin.

Kota

Leirikeskuksessa järjestetään paljon Royal Ranger -toimintaa. Royal Ranger -toiminta on partiota vastaava, kansainvälisesti tunnettu lasten ja nuorten aktiviteetti, jossa

eräilyyn, liikkumiseen ja kädentaitoihin perehdytään kristillisin arvoin ja näkemyksin. Rangereilla on oma soppensa Kausjärven tontilla, hieman syrjässä metsässä, johon on rakennettu muun muassa laavu ja kota nuotiopaikkoineen. Kota on tunnelmallinen illanviettopaikka, jossa tuli on kirjaimellisestikin keskeisellä paikalla. Rangereiden lisäksi kotaan kokoontuu muitakin seurakuntalaisia paistamaan makkaraa, laulamaan ja ihan vain turisemaan tulille.

Nuotiopaikka

Leirikeskuksen ulkotulipaikka on diplomityönikin kannalta keskeisellä paikalla. Kalliolle, entisen päärakennuksen ja punaisen mökin läheisyyteen on rakennettu nuotiopaikka, jonka ympärille on asetettu muutama rivi istuinpaikkoja. Paikka on ollut leireillä varsinkin iltaohjelmanäyttämönä hyvin suosittu.

Muut rakennukset

Edellä mainittujen lisäksi alueella on muutamia, sinne tänne sijoitettuja rakennuksia, kuten leikkimökki ja vanha puucee-rakennus.

tilaohjelma

Tilaohjelma on tullut lähes kokonaan itseltäni. Olen viettänyt leirikeskuksessa paljon aikaa, ja tunnen seurakuntaa ja sen toimintaa jonkun verran. Olen keskustellut tulevaisuuden näkymistä myös seurakunnan pastorin, Pilvikki Viitasen kanssa, jotta saisin faktatietoa myös muiden käyttäjien tarpeista. Näiden pohjalta olen päätenyt diplomityössäni esitettyyn tilaohjelmaan.

Olen mitoittanut uuden leirikeskuksen toimimaan päätarkoituksellisesti maksimissaan 75:llä hengellä. Mitoituksen lähtökohtana on ollut keskuksen isoin tila - sali. Salissa on luennointi- ja ryhmätyötilaa 75:lle henkilölle.

Leirikeskuksen käyttäjämäärä rajautuu yleisimmin pieniin, noin 30:n hengen viikonloppuleireihin. Tälle käyttäjämäärälle leirikeskus on ehkä parhaiten soveltuva, sillä olen mitoittanut sänkypaikkojen määrän juuri tällaisia tilaisuuksia varten. Pienet leirit majoitettaisiin kokonaisuudessaan yhden katon alle, ja suuremmilla leireillä lisämajoitustilaa löytyy mökkikylästä.

Eduskunnassa on parhaillaan käsiteltävänä lakialoite, joka mahdollisesti ensi keväällä muuttaa rakennusten väestönsuojatarvetta. (5 Eduskunta, 09.12.2010) Tällöin väestönsuojaa ei tarvita diplomityöni kokosiin leirikeskuksiin. Niinpä olen huomionut tämän asian työssäni ja jättänyt sen tilaohjelman ulkopuolelle.

tilat

Puumaja ja taikametsä 447,6m²:

Sali	237,2m ²
Aula	76,1m ²
Keittiö	22,8m ²
Oleskelu (2.krs)	20,3m ²
Salin eteinen	15,9m ²
Oleskelunurkkaus	15,3m ²
Tekninen tila	11,8m ²
Toimisto	10,5m ²
Tuulikaappi	9,6m ²
Salin varasto	5,4m ²
Inva wc	4,8m ²
Tuulikaappi	4,8m ²
Pukuhuone	4,1m ²
Wc	3,2m ²
Wc	3,0m ²
Wc	2,8m ²

Korpialttari 139,4m²:

Kappeli	79,5m ²
Musiikkitala	31,6m ²
Eteinen	16,9m ²
Ulkovälinevarasto	5,8m ²
Tekninen tila	3,7m ²
Wc	1,9m ²

Niittyaitta 1krs

124,0m²:

Aula	38,6m ²
Makuuhuone 8hlö	19,7m ²
Makuuhuone 8hlö	19,6m ²
Takkatila	19,0m ²
Eteinen	9,7m ²
Tekninen tila	6,4m ²
Wc	3,3m ²
Wc	2,7m ²
Wc	2,7m ²
Suihku	2,3m ²

Niittyaitta 2krs

82,7m²:

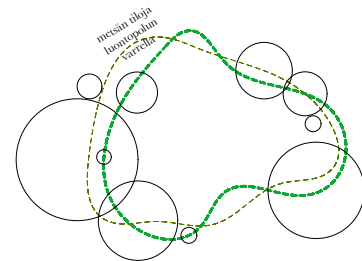
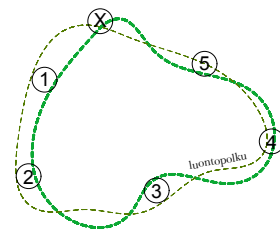
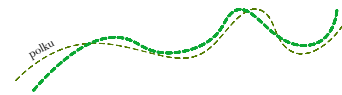
Makuuhuone 8hlö	19,7m ²
Makuuhuone 8hlö	19,6m ²
Käytävä	15,5m ²
Makuuhuone 4hlö	11,2m ²
Makuuhuone 1hlö	9,6m ²
Tekninen tila	7,1m ²

Kerrosala

900m²

idea

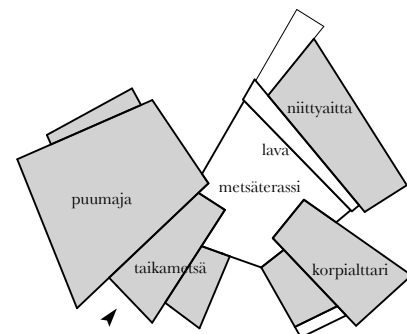
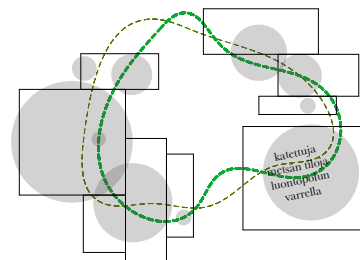
”Luontopolku on yleensä opastettu, luonnon virkistyskäyttöön tarkoitettu, keskimäärin noin 2-3 kilometrin pituinen reitti. Yleensä se on itsenäinen polku, vaikka voikin liittyä myös laajempaan retkeily- tai ulkoilureitti-kokonaisuuteen.” (6 Wikipedia, 17.09.2010) Näin valaisee Wikipedia. Matkan pituudesta en tiedä, mutta perusajatukseni työssä on juuri luontopolussa. Luontopolulla kulkija kulkee metsäistä polkua pitkin eri luonteisten ja kokoisten tilojen läpi kohdaten erilaisia rasteja, tehtäviä. Näin myös rakennukseni koostuu erilaisten tilojen sarjasta, joiden läpi tai ohi kuljetaan, ja joissa toimitetaan erilaisia tehtäviä. Tehtävät voivat olla tarkoitettuja tehtäväksi yksin, kaksin tai suuremmassa ryhmässä. Niinpä rakennuksesta löytyy tiloja sekä yksin oleskeluun että suuren joukon kokoontumiseen. Toisaalta asian voi myös nähdä niin, että leirikeskus jo itsessään on yksi rasti, osa laajempaa reitistöä. Leireille ja muihin tilaisuuksiin tulijahan saapuu rakennukseen yleensä muutamiksi päiviksi jatkaakseen matkaansa sitten muualla.

metsä sisällä ja ulkona

Kuten jo johdannossa totesin, rakennus ei voi olla täysin osana luontoa. Olen lähtenyt liikkeelle siitä perusajatuksesta, että rakennuksen ei ole tarkoituskaan olla osa luontoa, vaan sen tulisi ilmentää luontoa arkkitehtuurillaan ja luoda ihmiselle mielikuvia luonnosta. Rakennuksen tulisi auttaa ihmistä tuntemaan itsensä osaksi luontoa ainakin sen pienen hetken, jolloin hän kokee tarvitsevänsä sitä. Ihminen tarvitsee luonnon lähelleen, ja niinpä sopivat työkalut, sopivat puitteet tarjoavat hänelle juuri sen. Positiivinen kokemus luonnosta auttaa ihmistä ymmärtämään ja kunnioittamaan sitä, jolloin loppujen lopuksi luonto kiittää luonnon ystävää ja ihmisen elämä maapallolla luonnon keskellä on ehkä mahdollista pidempään ja parempilaatuisena.

En ole rakennuksen muodosta lähtenyt tekemään lehden tai jäniksen muotoista. Olen sijoittanut luonnon keskelle rakennuksen, tai pikemminkin rakennusten sarjan, jossa on suoria seiniä ja kulmikkaita tiloja. Rakennus on kuin kruunu, joka on asetettu metsäpolun viereen mäennokan päälle. Kruunun keskellä on terassiaukio, ja sen sakaroiden väleistä ja osittain myös niiden yli on näköyhteys metsään. Terassilla ei ole kaiteita, vaan sen läpi pääsee vapaasti liikkumaan metsään ja niitylle. Näin

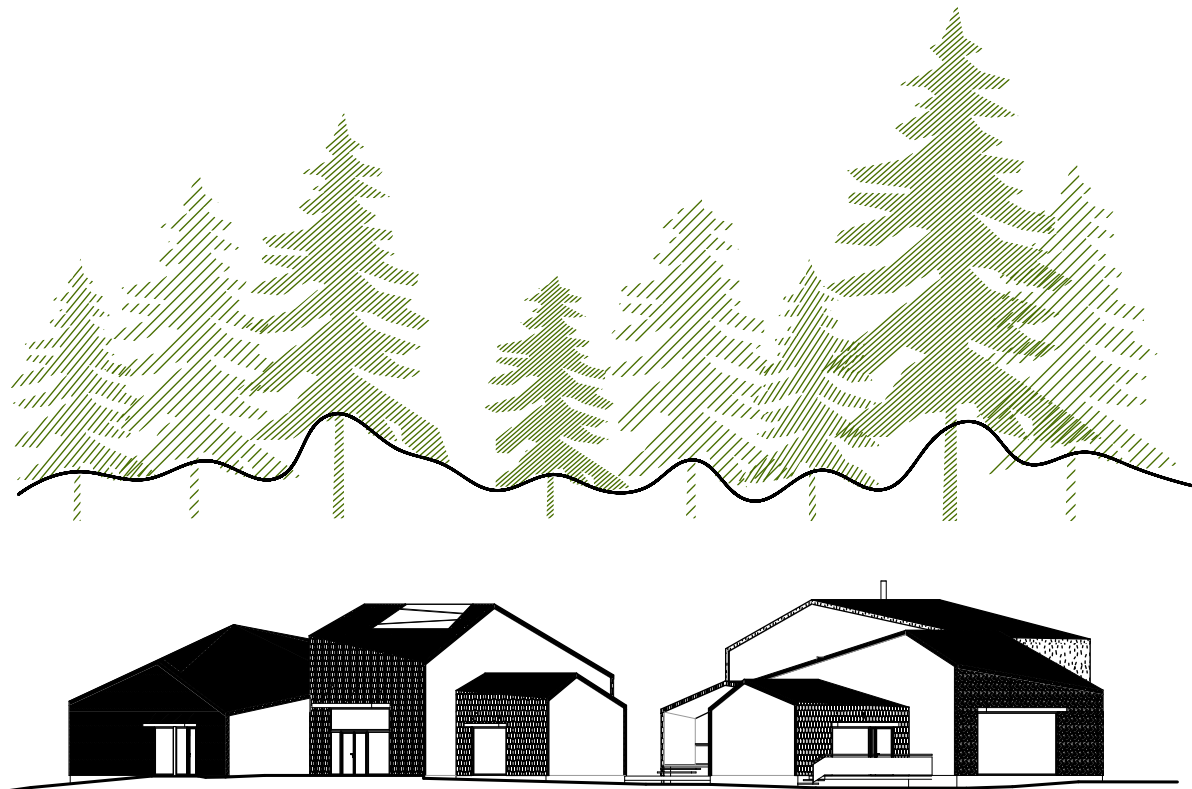
luonto on läsnä koko ajan, ja rakennuksessa ja sen ulkopuolella liikuttaessa näkymärajaukset metsään vaihtuvat. Tarkoitus on, että olemassa oleva metsä säilytetään sellaisenaan, koskemattomana ja mahdollisimman luonnontilaisena, jotta rakennetun ja luonnon vuorovaikutus ja kontrasti tulevat mahdollisimman selkeästi esille. Toiselta puolelta kruunu avautuu avaraan niitty- ja peltomaisemaan. Maiseman poikki, rakennusta hieman alempana kulkee tie, jota pitkin kuljettaessa kruunuajatus tulee ehkä parhaiten esille näkymien rajautumisten vaihteluna.

Rakennuksessa itsessään olen pyrkinyt yksinkertaisuuteen, jotta luonnon moninuotoisuus voisi kontrastin omaisesti tulla esille. Olen luonut muun muassa rakenteilla ja materiaaleilla rakennuksen sisälle tunnelmaa kuusimetsästä, männyn rungoista ja tuulen vireestä ylhäällä latvustossa. Olen suunnannut näkymiä kohti koskemattonta korpimetsää ja istuttanut perhosia ja lintuja varten seinille kasvillisuutta. Tarkoitukseni on ollut saada luontopolun kulkija kiinnittämään katseensa luonnon kauneuteen ja koskettamaan sitä mahdollisimman läheltä. Vaikka rakennuksesta ei ole tullut mitään niin kaunista kuin aamukasteessa kylpevä, loistavan vihreä mäntykangas, olen halunnut arkkitehtuurilla muistuttaa sellaisten paikkojen olemassa olosta.

Rakennus koostuu erikokoisten tilojen lenkistä. Tilat on laitettu osittain lomittain, osittain peräkkäin polulle, jota kulkiessaan matkaaja kokee erilaisten tilojen vaihtelevuuden rytmii kuten metsässä kävellessään. Rakennusten eri osilla on päällään metsän suojasta muistuttavat ulkokuoret, kuin tiheät oksat metsäpolun päällä. Eri muotoisten ja erilaisilla suunnattujen massojen päälle on levitetty katteita, jotka valuvat katolta seiniä pitkin maahan suojaten alleen polun ja sillä tapahtuvan toiminnan.

Rakennuksessa liikutaan erilaisten tilojen läpi myös leikkaussuunnassa. Matalasta tilasta siirrytään korkeaan ja korkeasta taas matalaan. Tila polveilee aivan kuten metsässä, kun siirrytään oksien alta seuraavan puun oksien alle tai puuttomalle aukealle.

Rakennus on pääosin yksikerroksinen. Yhtenä perusajatuksena olen pitänyt liikkumisen helppoutta ja esteettömyyttä. Rakennus pitää olla kaikenlaisten ihmisten käytettävissä, niin vanhojen kuin nuorien, niin hitaampien kuin nopeampijalkaistenkin, unohtamatta pyörätuolikäyttäjiä.

liikkuminen

Tilojen jakautuminen kolmeen rakennukseen luo leirikeskukselle omanlaisensa tunnelman. Toisaalta asuntola ja kappeli sekä niitä palvelevat aputilat on tällä tavoin voitu rauhoittaa omiksi tilaympäristöikseen, ja niihin liittyvät eri toiminnot on voitu selvemmin erottaa toisistaan. Tämä auttaa myös esimerkiksi pienten lasten leirien käytännön asioita kuten järjestyksen pitoa. Rakennuksen keskelle sijoittuva ulkotila on näin myös suojainen, vaikka yhteys metsään ja ympäröivään luontoon säilyy.

Toisaalta rakennusten erottaminen kolmeen eri massaan vaatii logistisia tiloja. Tästä syystä kaikissa rakennuksissa on esimerkiksi isot eteistilat kenkien ja ulkovaatteiden säilytystä varten sekä kussakin omat wc-tilat.

Lavan ja asuntolan sijaitseminen puoli metriä muita tiloja korkeammalla tarkoittaa sitä, että lavan vieressä sijaitsee ramppi liikuntaesteisten liikkumista varten. Ramppi palvelee myös tavaroiden siirtelyä ja toimii ikäänkuin sisäänkäyntipolkuna lavalle.

Rakennuksessa on suhteellisen paljon aula- ja oleskelutilaa. Tämä johtuu osin kolmesta eri rakennuksesta ja ihmisten siirtelystä paikasta toiseen, mutta suurin syy on kuitenkin tarpeessa. Leirikeskuksessa tarvitaan paljon eriluonteisia yhteistiloja, ja esimerkiksi käytävien on havaittu olevan hyviä lasten pelitiloja. Lisäksi rakennuksissa on aulojen ohessa pieniä tiloja, joita voidaan sulkea pienten ryhmien käyttöön erillisiksi oleskelutiloiksi.

Metsäinen terassi rakennusten keskipisteessä on puulattiainen piha. Sen lisäksi, että se toimii lavan näyttämönä ja logistisena siirtymäreittinä, terassilla voidaan istuskella, pelailla, leikkiä ja viettää muutenkin aikaa yhdessä. Jotta terassin käyttö olisi mahdollisimman monipuolista, se on pinta-alaltaan suuri, ja sitä voidaan täten tarpeen tullen kalustaa erilailla. Leirikeskuksen sisätiloista kappelia ja salia lukuunottamatta on terassille näköyhteys, joka helpottaa varsinkin pienten lasten leikkien silmälläpitoa. Sali ja kappeli ovat näköyhteyksiltään rajatumpia, jotta siellä tapahtuva toiminta, varsinkin rauhoittuminen kappelissa, saa tarvitsemansa puitteet. Terassin läpi on vapaa kulku luonnosta luontoon kolmelta eri puolelta leirikeskusta, aukealta niityltä metsään, havunneulaslattialta nurmikolle.

materiaaleista

Salin lattialla maatessaan kulkija voi tuntea makaavansa metsässä puiden alla.

Kattoikkunoista näkyvä perforoitu teräskuori muistuttaa lehtipuiden lehdistöä ja peittää salin lisäksi kappelirakennusta. Teräspinta on maalattu tumman harmaaksi ja sen takaa näkyy vaaleamman harmaa poimulevy, mikä tehostaa kuviointia. Näin kuvio myös elää auringon kierron ja varjojen syntymisen mukana. Teräslevyt ovat avattavia katon huollon helpottamiseksi, ja peittävät myös osaa seinistä.

Tumman ruskea kuorirakenne on pronssilevyä. Pronssin kauniin ruskea väri tuo vaihtelevuutta ja metallin hohtoa rakennuksen ympärille. Auringossa sen väri kuultaa erilailla eri kulmista katsottuna, mikä tuo elävyyttä materiaaliin. Pronssilevyt on perforoitu ristikkokuviolla, mikä lisää struktuuria materiaaliin. Se on kuin kaarnaa puun rungon ympärillä suojaamassa sitä, mikä on puun elämisen kannalta tärkeää.

Asuntolan kuori on kasvikatteen. Päättyseinille on asennettu veden pitävän poimulevykuoren päälle kasvilaatikkojärjestelmä, johon on istutettu monenlaisia kasveja. Osa kasveista ruohon ja sammaleen lisäksi on ikivihreitä, kuten puolukka ja kanerva. Osa kasveista pudottaa lehdensä talveksi. Tarkoitus on sekoittaa näitä erityyppisiä kasveja niin, että julkisivu on talvellakin osittain vihreä. Näin seinä elää vuodenaikojen vaihtelun mukana. Erityyppisten kasvien valinnalla vaikutetaan myös siihen, millaista elämää kasvit ympärilleen houkuttelevat. Pelkillä varvuilla ja ruoholla ei perhosten, hyönteisten ja lintujen skaala olisi toivotun monipuolinen. Laatikkojärjestelmä on hyvä myös siksi, että yksittäiset laatikot on helposti vaihdettavissa ja uudelleen istutettavissa.

Ulkonäköarvojen lisäksi kasvillisuus kate- ja julkisivumateriaalina on järkevä myös kestävyytensä ansiosta, kuten myös osana rakennuksen lämmönvaihtoa. Viherkatto viilentää rakennusta kahdella eri tavalla: se toimii lisälämmöneristeinä, mikä vähentää koneellisen ilmastoinnin tarvetta ja haihduttaa vettä, mikä viilentää ilmaa rakennuksen ympärillä kesäkuumalla. (7 Tekniikka & Talous, 17.12.2010) Näin katemateriaali on myös ekologinen valinta. Viherkattolla on kasvien alla salaojitusta- ja juurisuojausta varten kehitetty viherkattotuote, joka madaltaa yläpohjarakennetta.

Rakennuksen pitkät sivut kuorten alla ovat vaaleaa kuultomaalattua vaakapaneeliverhousta. Myös sisätiloissa on käytetty paljon puuta vanerin, OSB-levyn ja paneloinnin muodossa. Tämän lisäksi rakennuksen rakenteet ovat puuta lukuunottamatta betonisia lattioita. Näin siksi, että betonilla saadaan jäykempi rakenne, ja askeläläntien kuuluvuus, töminä, ei ole suurenkaan käyttäjäjoukon ongelmana.

Materiaalivalinnoissa on mietitty ulkonäköominaisuuksien lisäksi sitä, miltä materiaalit tuntuvat kosketuksessa. Terrassilla oltaessa seinät ovat hyvin lähellä ihmistä, ja niitä tulee väkisin joskus kosketettua. Tästä syystä materiaaleiksi sekä sisällä että ulkona on valittu eri struktuurisia ja eri tuntuja materiaaleja. Esimerkiksi puu on aina lämpimän tuntuinen ja pronssi karheaa. Oma tunnelmansa on myös alati vieressä kasvavassa, elävässä kasvipinnassa.

Leirikeskuksen tilat olen jakanut neljään tunnelmalliseen osaan: taikametsään, puumajaan, korpialtariin ja niittyaittaan. Kukin osa on tunnelmaltaan erilainen ja sisältää suuren päätilan pienempine aputiloineen.

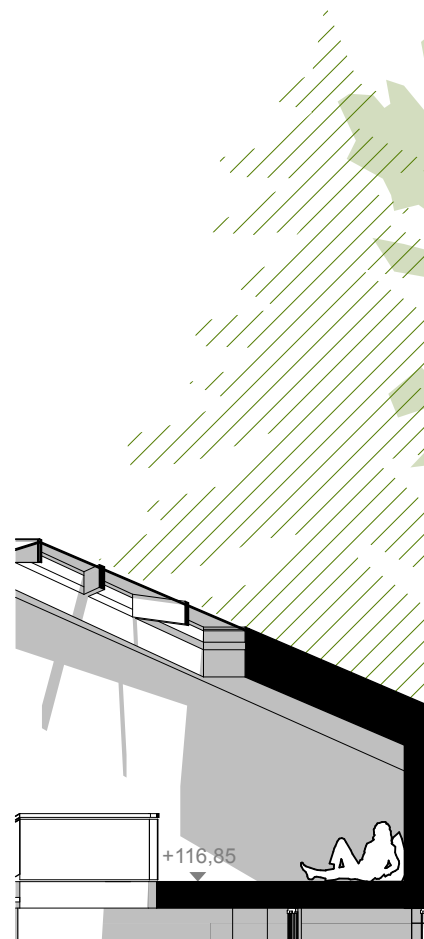
taikametsä

Leirikeskukseen saavutaan metsänreunaa pitkin. Rakennuksen vierellä kulkee polku, jota pitkin pikku hiljaa nouseaan leirikeskuksen pääovelle. Jo ulkoa saapuja näkee suurten ikkunoiden läpi aulaan ja siitä edelleen rakennuksen läpi metsäterassille. Ovesta on käynti matalan tuulikaapin läpi korkeaan aulaan, joka vastaanottaa tulijan ja kietoo tämän taian omaiseen tunnelmaan. Aula on kuin metsäinen HopLop, kuin sisäseikkailupuisto, jossa on ihmisiä, vilinää ja vilskettä. Näin tulija pääsee heti osalliseksi tunnelmaan ja kulloiseenkin tapahtumaan. Taikametsä on koko keskuksen epävirallinen kohtaamispaikka, josta kuljetaan läpi, mutta jonka laitamille voi myös pysähtyä ihmettelemään elämän menoa.

Aulan laitamilta löytyy oleskelutila, jossa voidaan esimerkiksi pelailla lautapelejä tai lueskella lehtiä. Tila on luolamainen, matalahko nurkkaus, joka voidaan tarpeen tullen sulkea muusta maailmasta liukuovioksastolla.

Kapeita ja jyrkkiä köysitikkamaisia portaita kapuamalla pääsee katseilta suojaan. Ylhäällä sisääntulon päällä sijaitsee tähtienkatselutila, jossa voi säkkituoliin uppoutuneena katsella ulos kattoikkunasta taivaan pilviä tai öistä tähtien tuiketta. Rauhallinen tila on osa aulaa, mutta kulkija voi sinne vetäytyä yksin tai yhdessä vakoilemaan muita ylhäältä käsin.

Taikametsässä sijaitsee myös koko rakennuksen komentokeskus - toimisto, joka toimii tarvittavana paperinpyörytys- ja informaatiotilana.

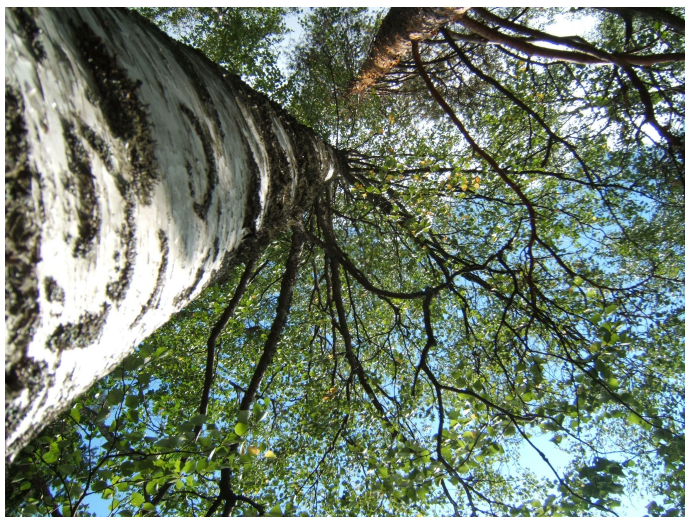

puumaja

Taikametsästä on kulku keskuksen suurimpaan tilaan - saliin. Sinne kuljetaan oksien välistä ahdasta polunpätkää pitkin, ja saliin tultaessa, suoraan ovea vastapäätä on näkymä ulos, alaspäin aavalle niitylle. Pään päältä kattoikkunoista pilkahtelee oksiston välistä aurinko kulkijan päällä, ja jokaisen linnun lentäminen ulkona rakennuksen yllä sekä tuulen havina lehdistössä on havaittavissa sisällä. Kattoikkunat toimivat myös aurinkokellona varjojen vaihtaessa paikkaa päivänajasta ja vuodenajasta riippuen.

Korkeassa tilassa tunnelma on kuin jättiläismäisen kuusen juurella tai oksistossa olevassa majassa. Suuri puunrunko seisoo vakaasti salin keskellä kannatellen oksistosta muodostuvaa kuorta ja suojaten kulkijaa suurilla oksillaan tuuliselta ja sateiselta maailmalta. Vaikka tila ei sijaitsekaan korkealla puussa, kuten puumajat yleensä, voi siellä silti aistia tunteen korkealla olostä, sillä tilan etuosassa olevalta matalalta "laiturilta" voi kurkkia kauas alas luontoon.

Sali toimii opetuksen päätilana ja paikkana, johon etenkin päivisin kokoonnutaan suurimpiin tilaisuuksiin. Se on myös ruokailutila, josta on tarjoilutiskin kautta yhteys keittiöön ja muonavarastoon. Iso tila on kalustukseltaan muunneltavissa käyttötarkoituksen mukaan monella eri tavalla.

korpialttari

Kappeli on kuin salassa kaikelta talon perällä. Kaikki tietävät sen siellä olevan, mutta se ei mitenkään paistattele olemassa olollaan. Sinne ei kuljeta suuren portin kautta eikä se mainosta itseään suurilla neonkylteillä - vaan se odottaa. Se on sivussa kaikelta, mutta ikäänkuin imee rauhallisuudellaan väsynyttä kulkijaa puoleensa.

Se on hiljaisuuden tila, joka pitää sisällään kaksi vastakkaista puolta; Rakennetun tilan yksinkertaisuus ja askeettisuus kohtaa luonnon moninuotoisuuden ja kauneuden syrjäisellä korpialttarilla. Tilassa ei ole mitään muuta kuin ikkuna metsään. Kun kulkija astuu tilaan, hän näkee suoraan edessään metsän, joka tulvii sisätilaan. Metsä täyttää huoneen rakennuksen ulkopuolelta käsin. Eikä muuta tarvita.

Missä pyörä ei pyöri ja mätäs upottaa
eikä kelkat ja moottorit auta.
Siellä kulkijan saapas voi jäljen tavoittaa
kun on tahto, kuin karkaistu rauta.

Tällä reitillä montaa ei ole kulkijaa
eikä uurteita painunut tiehen.
Silti mietitty tässä on monta asiaa.
Ovat uurteet vain otsassa miehen.

Sielu huutanut täältä on kohti Jumalaa
ja on myöntänyt syntiä monta.
Korpialttarin äärellä Herra armahtaa,
ilo kohdata saa ilotonta.

-Lasse Heikkilä

Kappeli on tila hartaudelle ja hiljaisuudelle. Suurehkossa tilassa yksinolija tuntee olonsa pieneksi männyn varsien juurella, ja suurempi vaeltajajoukko täyttää tilan, mutta on silti jonkin suuremman alapuolella. Päivisin metsä heittää varjonsa kappelin lattialle, ja öisin huone valaisee suoraan ikkunan edessä olevia puunrunkoja kynttilänvalollaan.

Kappelitilan vieressä on musiikkitila. Musiikkitila toimii erillisenä bändikämpänä, mutta sieltä voidaan myös tarvittaessa tuoda kitarat, rummut ja koskettimet kappelinkin puolelle.

Suojaisan sammalkaton alla matkaaja lepää. Kuin luhtiaittaan kulkija kipuaa kapeita portaita pitkin ensin pitkälle käytävälle, sitten hämärään huoneeseen, jossa vuode odottaa.

Aamulla asuntola herää eloon. Pienistä ikkunoista sarastaa aamun ensimmäiset auringonsäteet ja sammalkaton alla nukkunut kulkija voi melkein tuntee raikkaan aamukasteen varpaissaan pujahtaessaan ulos huoneestaan aamutoimilleen. Vuode jää odottamaan iltaa oven taakse, jonka toisella puolella päivä paistaa ja linnut laulaa kuin värikkäällä kedolla, jossa peikkolapset tekevät kuperkeikkojaan.

Päivän mittaan puiset seinät rauhoittavat asuntolan ääniä. Jossain joku keskittyy lukemaan, toinen laittaa kenkiä jalkaan. Ulkona pelataan, leikitään ja juostaan, mutta sitä voi seurata sisältä kuin liikkuvaa kuvaa taulussa. Kulkija on erossa muusta maailmasta kuin kaukaisella auringon täyttämällä kedolla, ja jos vaikka sattuisikin olemaan päiväuniaika, korkeiden heinien ja kukkien keskellä on hyvä levähtää.

Asuntolan makuuhuoneissa on yhteensä 37 sänkypaikkaa. Ne on jaettu suuriin, lähinnä kahdeksan hengen huoneisiin, ja käytävän perällä on erillinen, matala kammio pasturin tai vierailijan asettumista varten. Suuriin huoneisiin majoittuminen on järjestelynä kätevä, sillä etenkin pienten lasten leireillä ohjaajat voivat majoittua samoihin huoneisiin leiriläisten kanssa. Näin hiljaisuus laskeutuu rakennukseen nopeammin, ja monen ihmisen majoittuminen samassa huoneessa edistää myös hyvän ryhmähengen syntymistä.

Huoneet ovat tarkoituksella hyvin pieniä. Niissä ei ole tarkoitus kokoontua tai oleskella päivän mittaan, vaan ne on tarkoitettu pelkäästään nukkumiseen ja leirivarusteiden säilyttämiseen. Kullekin leiriläiselle on varattu kaappi ja sängynaluslaatikko tavara- ja vaatesäilytystä varten, eikä huoneisiin ole mitoitettu muuta toimintaa. Huoneet sijaitsevat rakennuksen rauhallisella puolella, ja niistä on vain pienet, poistumisteinäkin toimivat ikkunat ulos nuotiopaikalle päin.

En ole halunnut muuttaa leirikeskuksen peseytymiskäytäntöä. Niinpä edelleen keskuksessa peseydyttäisiin rantasaunalla yhdessä, ja siksi olenkin asuntolaan sijoittanut ainoastaan yhden suihkutilan.

Rakennuksen aulatilasta on käynti myös ulos. Se toimii sisäpihan näyttämön takahuoneena, johon näyttelijät voivat poistua vaihtamaan rooliasujaan tehdäkseen näyttävän sisään tulon lavalle toisesta suunnasta. Sisätilasta on kaksi eri uloskäyntiä, toinen suoraan lavalle ja toinen lavan sivuun.

Niittyaitasta löytyy myös aulasta suljettava takkatila. Toki jokaisessa leirikeskuksessa pitää olla takka, jonka ääreen voidaan kokoontua laulamaan leirilauluja tai paistamaan iltapalaksi makkarat. Niinpä illan viimeiset keskustelut voidaan vielä käydä tulen äärellä pienessä seurassa.

loppusanat

Leirikeskuksesta ei tullut suurta konferenssi-keskusta, niinkuin joskus ihan alkuun suunnittelin. Siitä tuli pienen seurakunnan tarpeisiin sopiva pieni julkinen rakennus, jota voidaan käyttää erilaisiin tilaisuuksiin. Siitä tuli juuri sopiva sille joukolle, jonka luulen sitä tarvitsevan. Muunneltavat tilat takaavat leirikeskukselle monipuoliset käyttömahdollisuudet. Lisäksi metsän läheisyys sekä rakennuksessa että sen ulkopuolella tuo leirikeskukseen luonnonläheistä tunnelmaa.

Onnistuin tavoitteessani. Pääsin fiilistelemään paikan potentiaalilla ja yhdistämään minulle niin rakkaan suomalaisen metsän ja luontomaiseman rakennettuun ympäristöön. Monenlaisia koulutöitä olen opiskeluvuosieni aikana tehnyt, mutta vasta tämän työn aikana olen kokenut aihevalintani osuneen täysin nappiin. Arkkitehtuuri ja luonto ovat ne kaksi asiaa, joita en usko koskaan lakkaavani ihmettelemästä ja joista en koskaan usko haluavani eroon.

Haluaisin niin kovasti jo nähdä seinien nousevan Kausjärvelle!

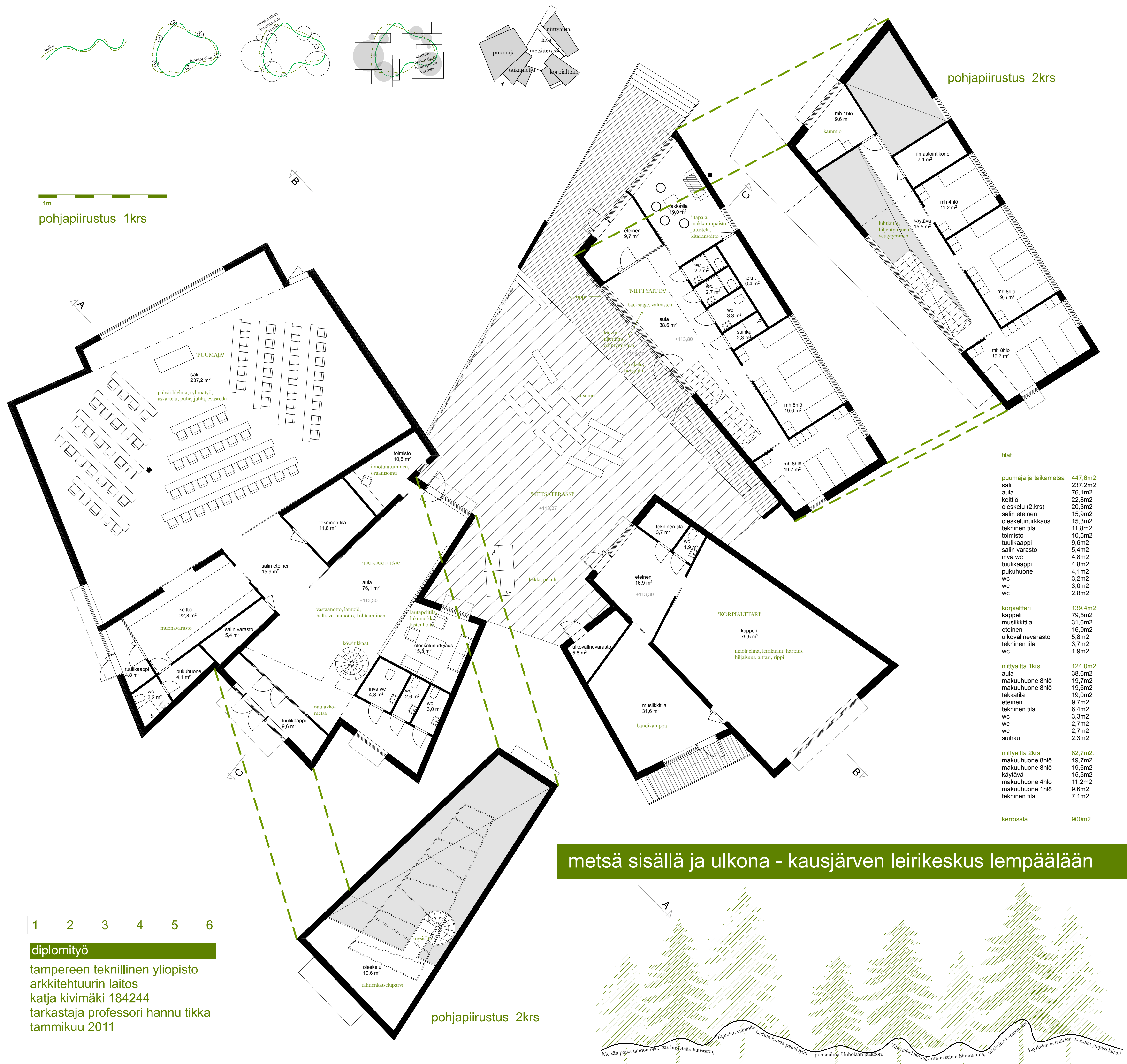
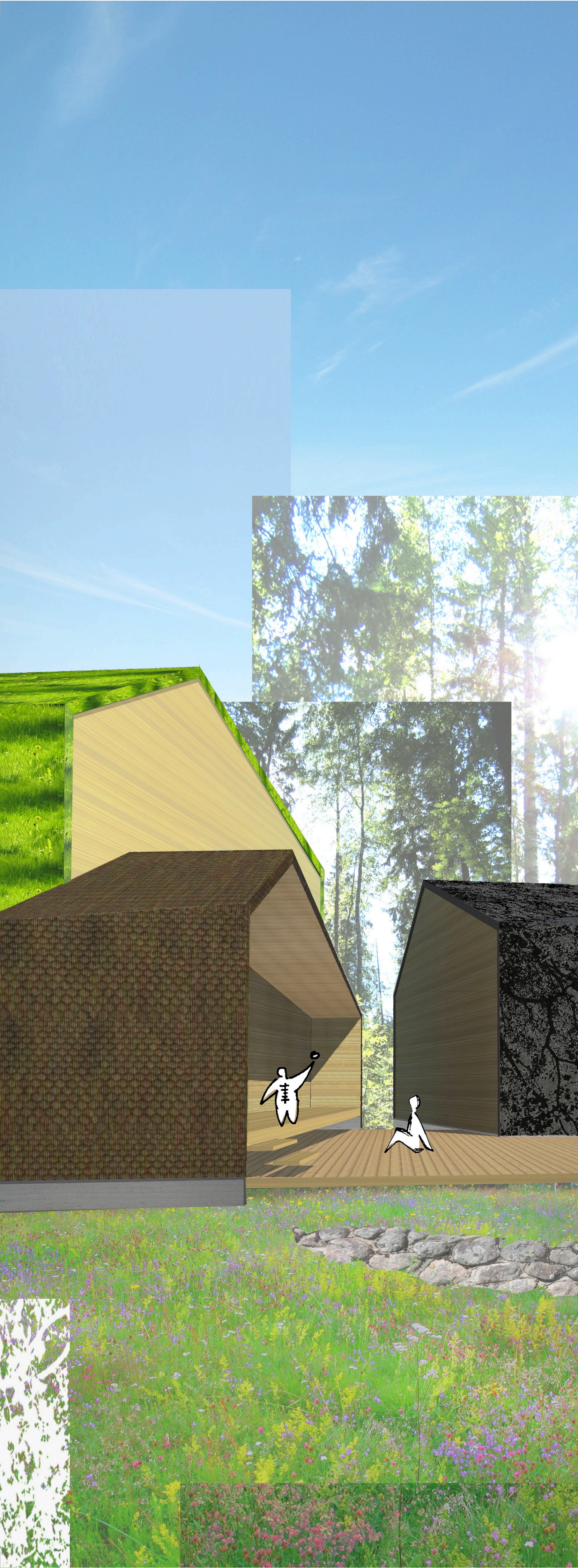
lähteet

- 1 Lauri Louekari, Metsän arkkitehtuuri, Rannikon Laatupaino Oy, Raahen, 2006
- 2 (09.12.2010) Haettu 09.12.2010 osoitteesta Metsäntutkimuslaitos Metla, <http://www.metla.fi/suomen-metsat/index.htm>
- 3 (09.12.2010) Haettu 09.12.2010 osoitteesta Metsäntutkimuslaitos Metla, <http://www.metla.fi/metinfo/kestavyys/suomen-metsat-ja-metsatalous.htm>
- 4 (09.12.2010) Haettu 09.12.2010 osoitteesta Helsingin Sanomat, <http://www.hs.fi/kotimaa/artikkeli/Leirikeskuksen+päärakennus+paloi+Lempäälässä/1135249454034>
- 5 (09.12.2010) Haettu 09.12.2010 osoitteesta Eduskunta, <http://web.eduskunta.fi/Resource.phx/pubman/templates/1.htx?id=3752>
- 6 (17.09.2010) Haettu 17.09.2010 osoitteesta Wikipedia, <http://fi.wikipedia.org/wiki/Luontopolku>
- 7 (17.12.2010) Haettu 17.12.2010 osoitteesta Tekniikka&Talous, <http://www.tekniikkatalous.fi/rakennus/article28038.ece>
- 8 Pilvikki Viitanen, Tampereen helluntaiseurakunnan pastori, haastattelu 12.08.2010

Valokuvat omista arkistoistani.

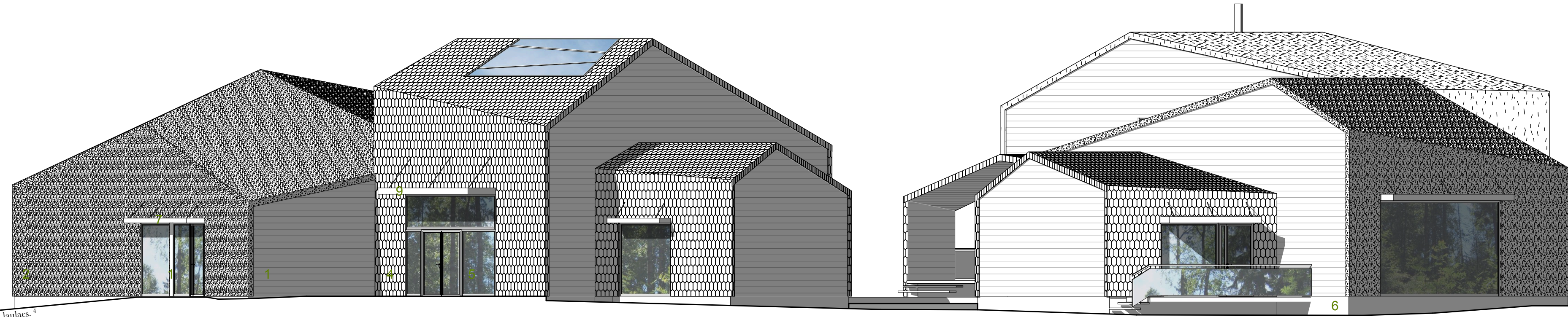
liitteet

liite 1	Manuaalinen pohjakartta ajalta 1984-86, Lempäälän kunnan Teknisen toimen arkisto, 01.04.2010
liite 2	Planssi pienennökset

diplomityö

tampereen teknillinen yliopisto
arkkitehtuurin laitos
katja kivimäki 184244
tarkastaja professori hannu tikka
tammikuu 2011

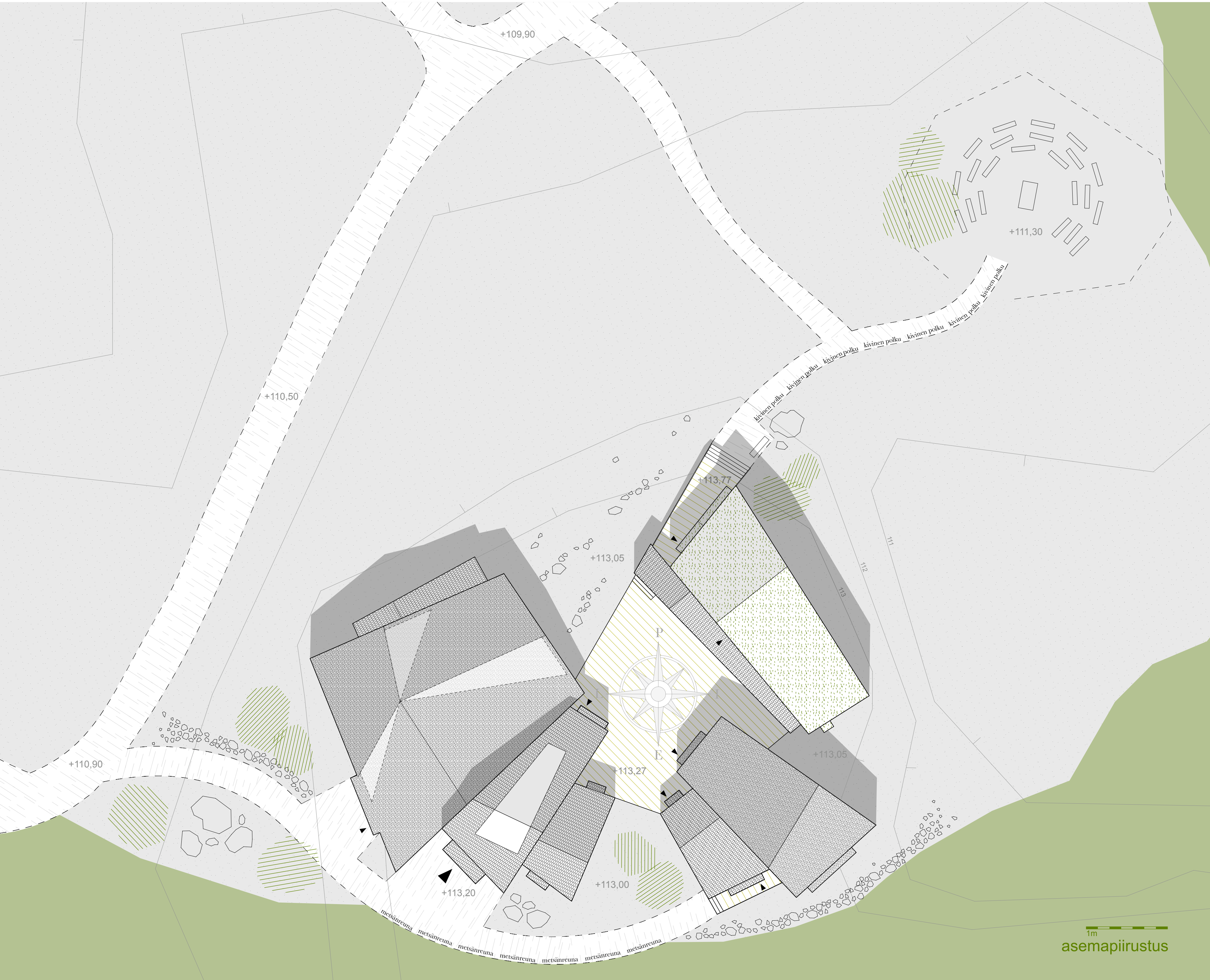
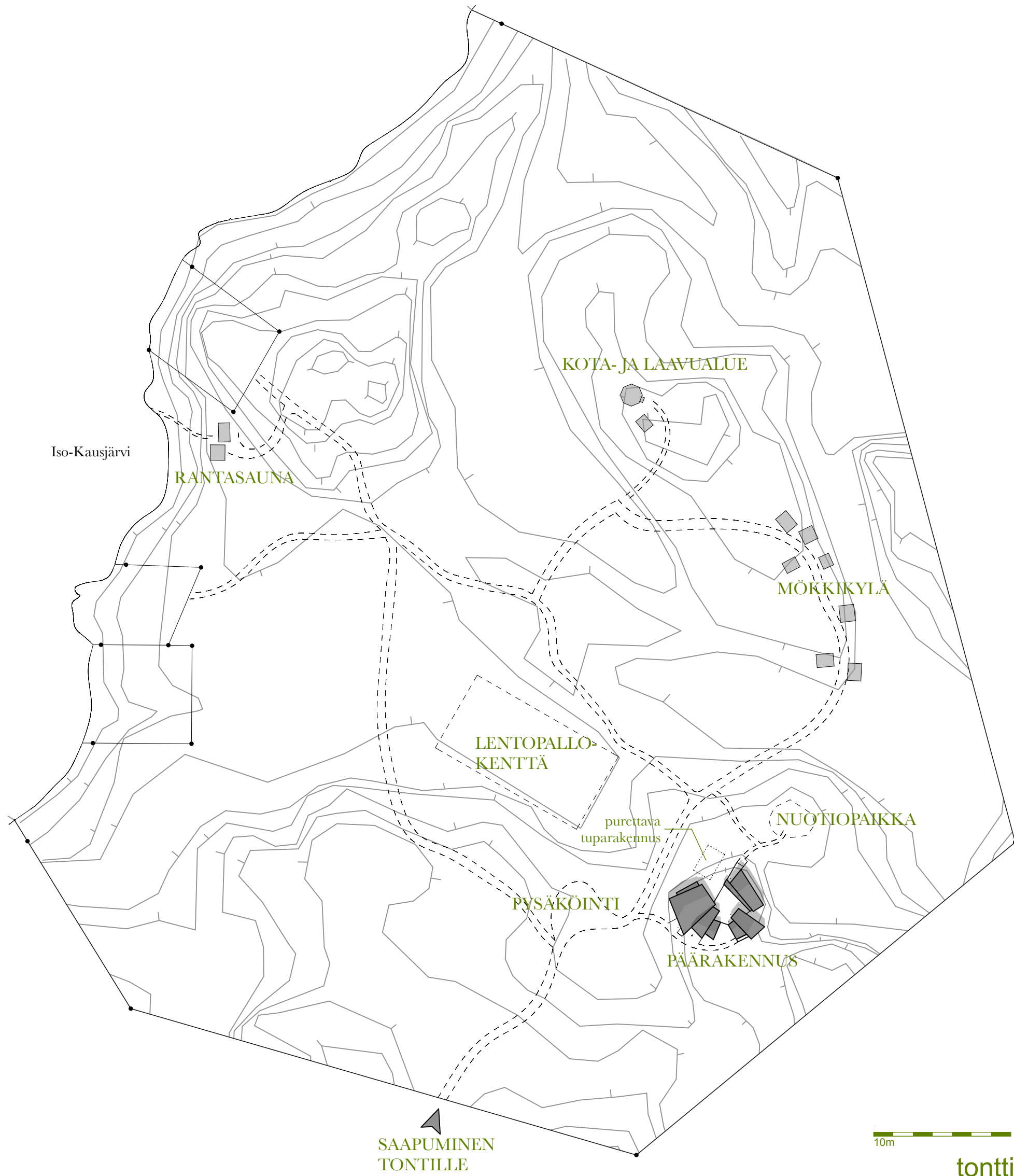
On allamme viherja maa ja paallamme sinunen taivas ja laurinen lehtisiä laaksoa soittaa lintujen laules.¹

julkisivu etelään

julkisivumateriaalit

- 1 puu, kuultomaalattu vaalean ruskea
- 2 perforoitu teräs, tumman harmaa
- 3 kasvicate
- 4 perforoitu pronssilevy, tumman ruskea
- 5 lasi kirkas
- 6 betoni
- 7 pelti, tumman harmaa
- 8 pelti, tumman vihreä
- 9 pelti, tumman ruskea

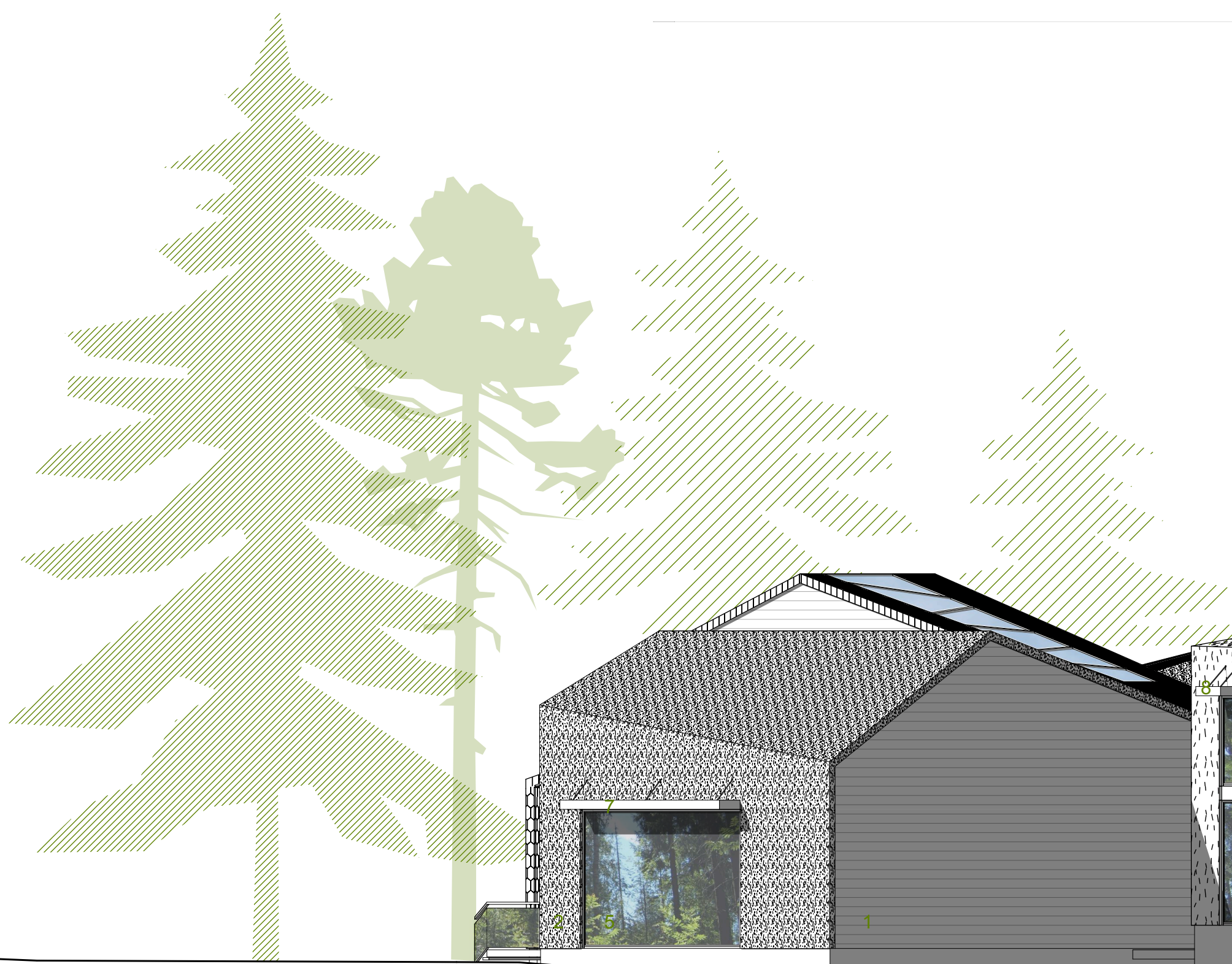

julkisivumateriaalit

- 1 puu, kuultomaalattu vaalean ruskea
- 2 perforoitu teräs, tumman harmaa
- 3 kasvicate
- 4 perforoitu pronssilevy, tumman ruskea
- 5 lasi kirkas
- 6 betoni
- 7 pelti, tumman harmaa
- 8 pelti, tumman vihreä
- 9 pelti, tumman ruskea

1m
julkisivu etelään, lava

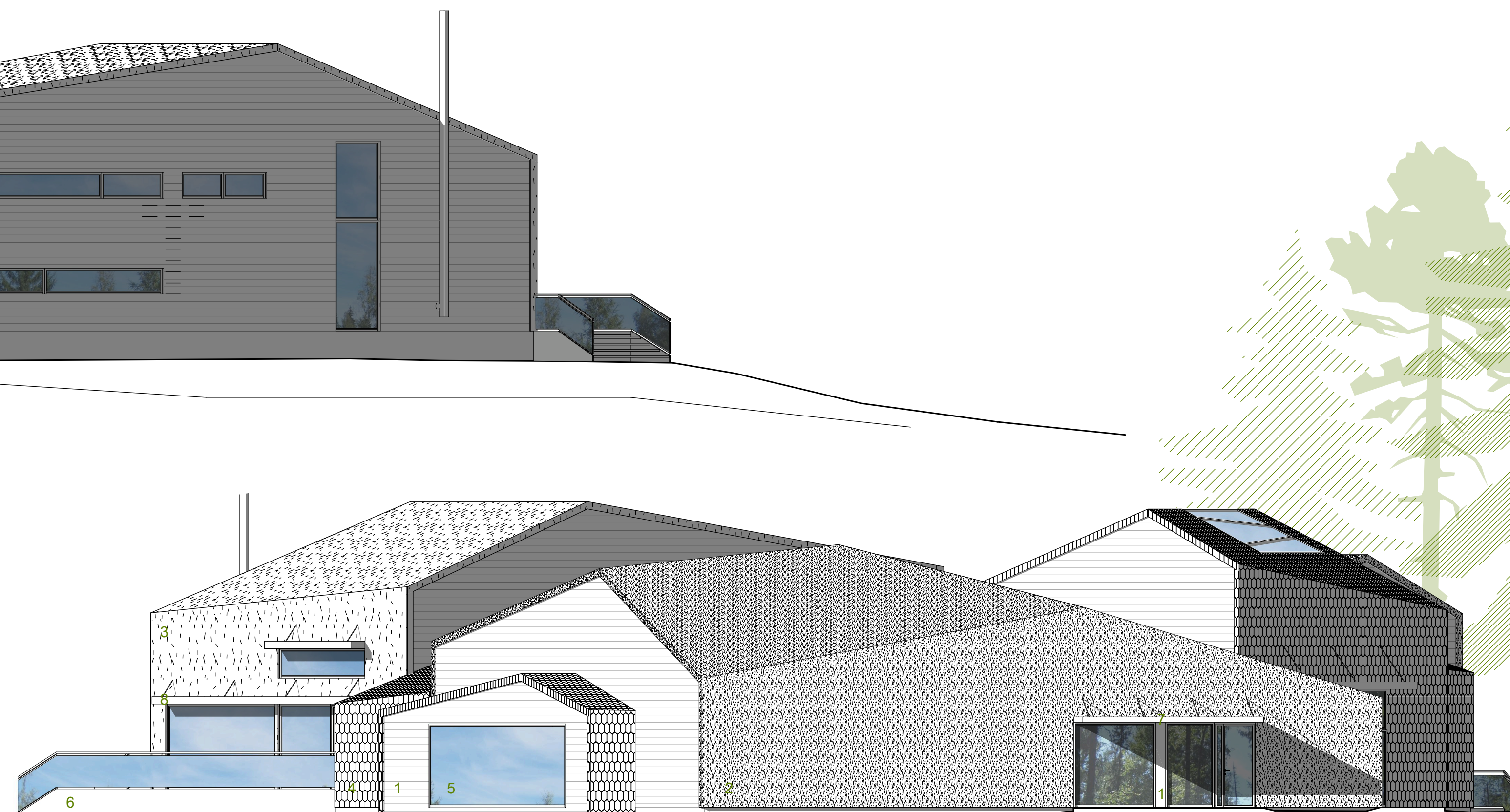

1m
julkisivu itään

1 2 3 4 5 6

diplomityö

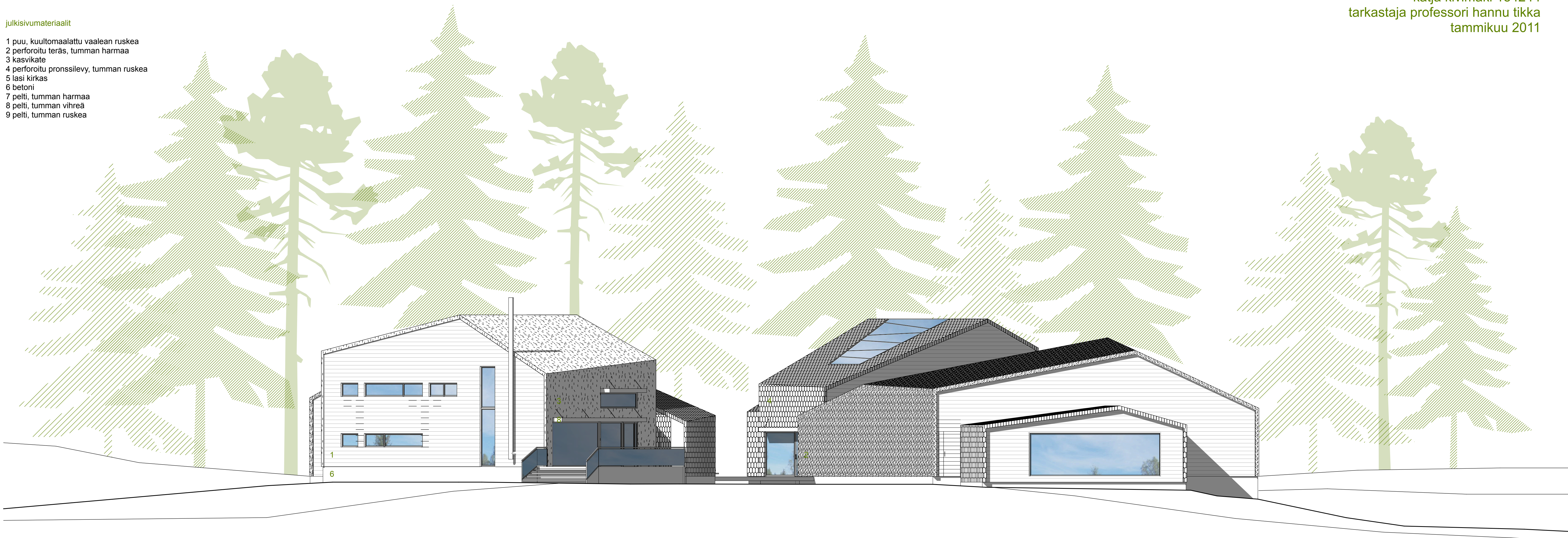
tampereen teknillinen yliopisto
arkkitehtuurin laitos
katja kivimäki 184244
tarkastaja professori hannu tikka
tammikuu 2011

1m
julkisivu länteen

julkisivumateriaalit

- 1 puu, kuultomaalattu vaalean ruskea
- 2 perforoitu teräs, tumman harmaa
- 3 kasvicate
- 4 perforoitu pronssilevy, tumman ruskea
- 5 lasi kirkas
- 6 betoni
- 7 pelti, tumman harmaa
- 8 pelti, tumman vihreä
- 9 pelti, tumman ruskea

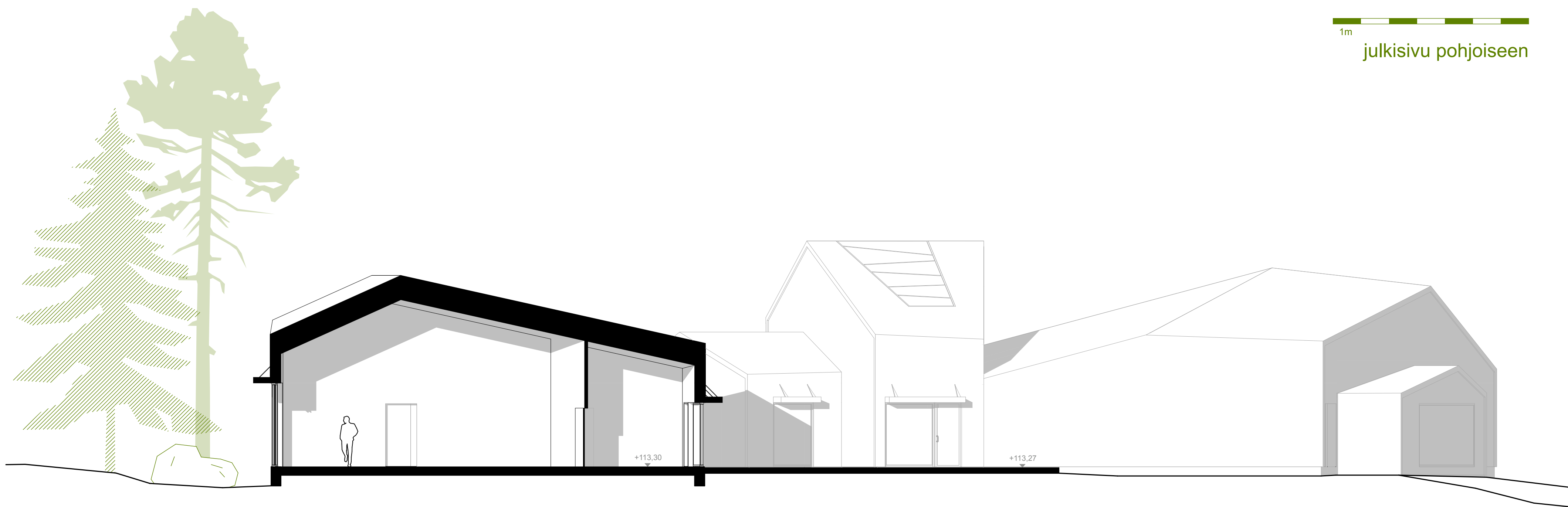

1m
julkisivu pohjoiseen

korpialttari

ideakuva

1m
leikkaus c-c

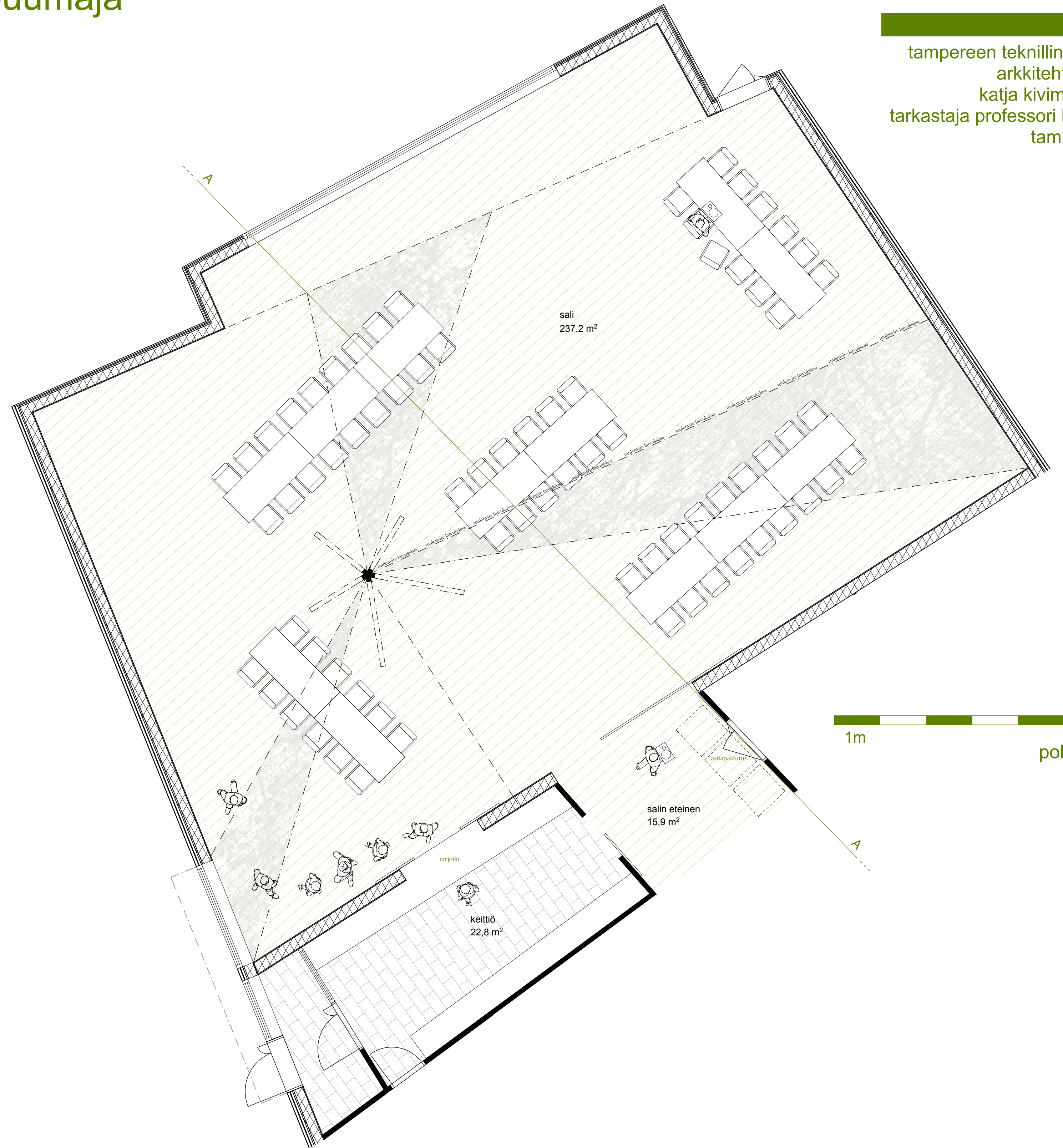

puumaja

1 2 3 4 5 6

diplomityö

tampereen teknillinen yliopisto
arkkitehtuurin laitos
katja kivimäki 184244
tarkastaja professori hannu tikka
tammikuu 2011

0,1m
rakennelikkaus

1m
julkisivuote

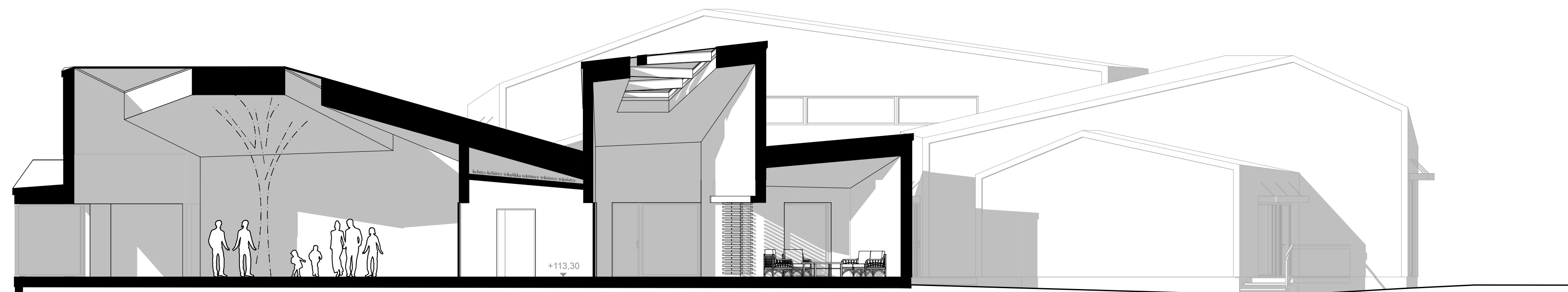
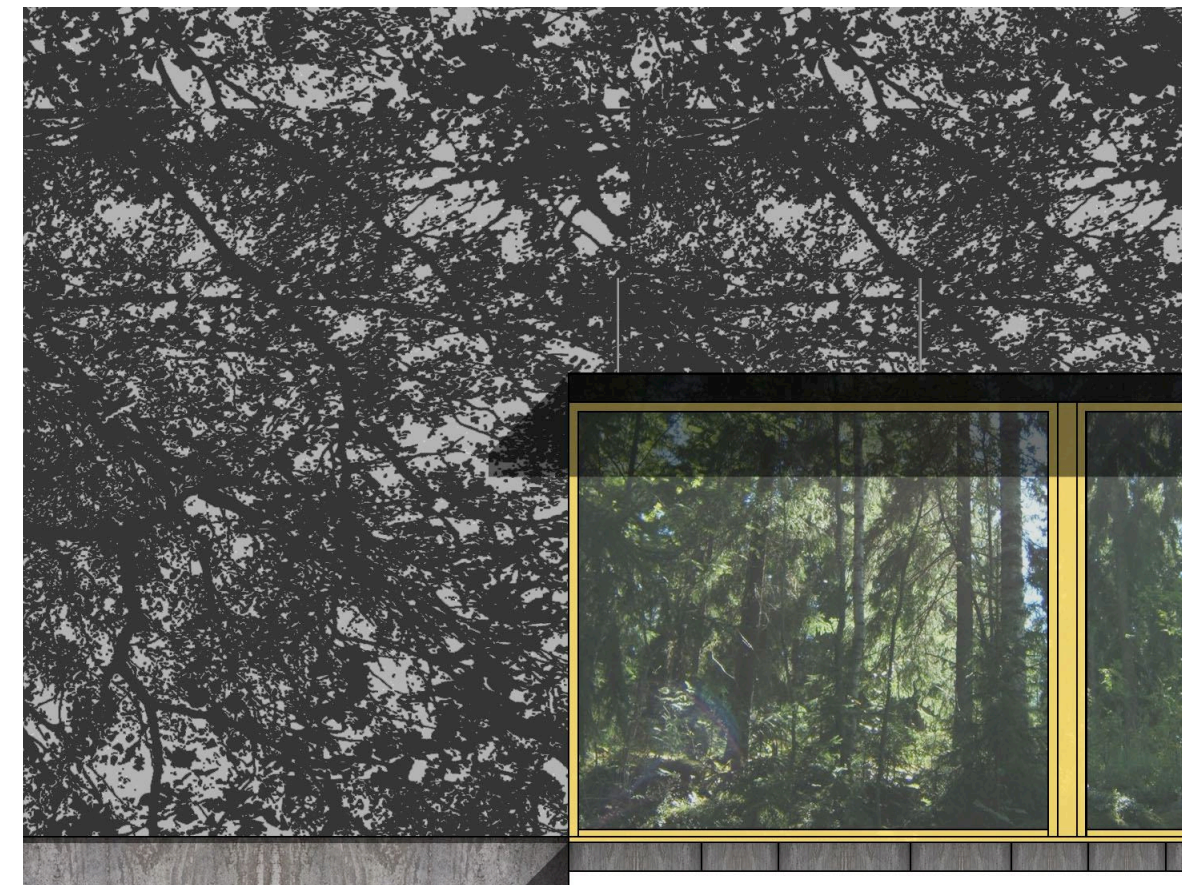
1m
pohjapiirustus

yläpohja 845mm
1 perforoitu teräslävy ja kiinnikkeet 60mm
2 pöimälevy 12mm
3 vedeneristys
4 pöimäntä laavuoneri 18mm
5 tuuletusväli 100mm
6 tuulensuojalevy 25mm
7 lämmöneriste 450mm ja katonkannattajat
8 ilmans- ja höyrynsuiku
9 puupaneeli 18mm

ulkosinä 380mm - harmaa kuori
1 perforoitu teräslävy ja kiinnikkeet 60mm
2 pöimälevy 12mm
3 kiinnikkeet ja tuuletusrako 50mm
4 tuulensuojapintainen eriste 30mm
5 eriste ja kantava runko 210mm
6 ilmans- ja höyrynsuiku
7 sisäeristyslevy 18mm

alapohja

1 pintamateriaali
2 teräsbetoni-laatta 80mm
3 lämmöneriste 125mm
4 tiivistetty sora
5 perusmaa

1m
leikkaus a-a

mahdollisia kasveja käytettäväksi
vihertseinällä ja -katolla ruohon ja
sammaleen lisänä

ainavihreitä kasveja:
kanerva (calluna vulgaris)

puolukka (vaccinium vitis-idaea)

variksenmarja (empetrum nigrum)

kaukasiaanmaksaruoho (sedum spurium)

kasveja, jotka pudottavat lehtensä
talvella:

ketohanhikki (potentilla anserina)

kissankäpälä (antennaria dioica)

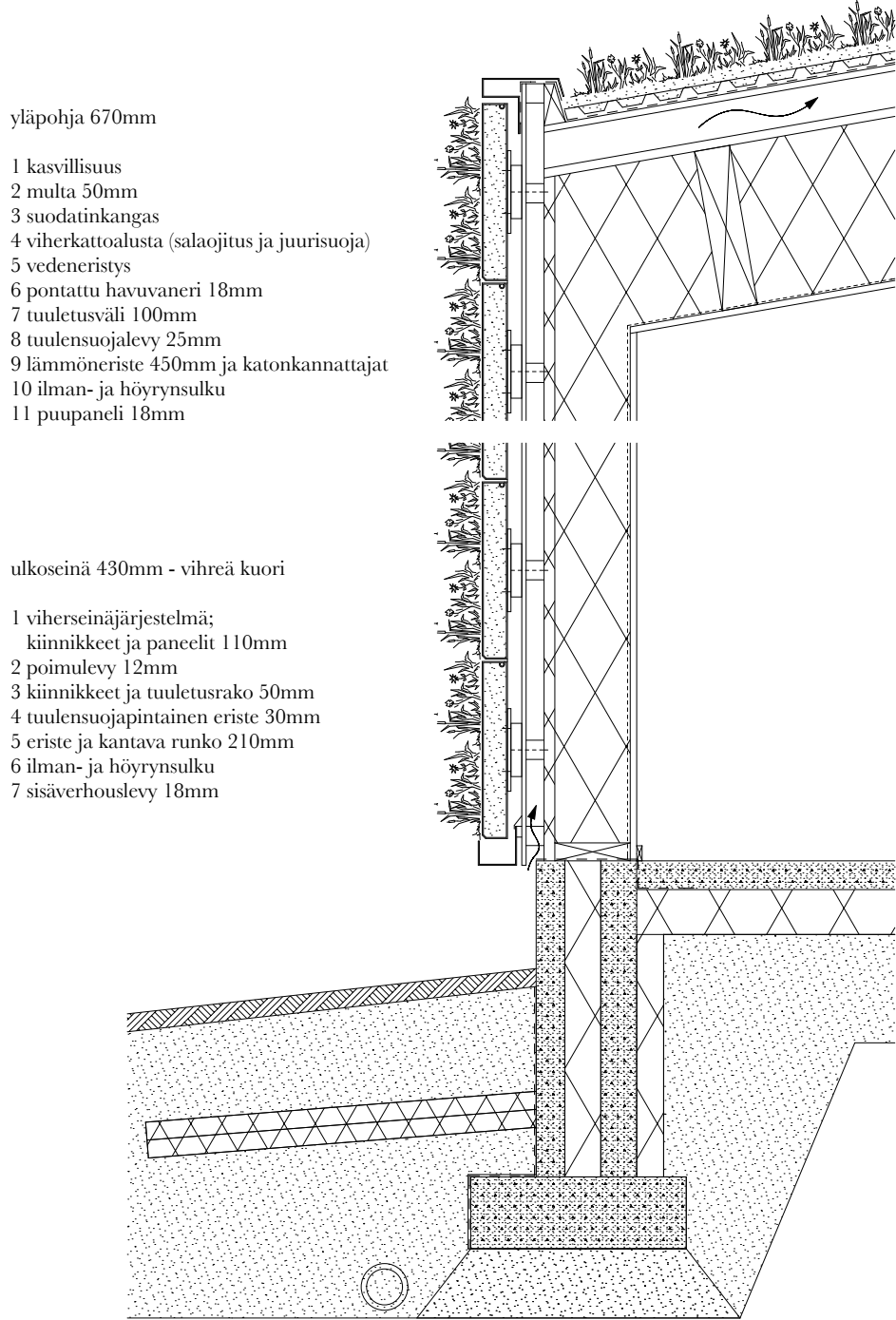
rantalaukkaneiliikka (armeria maritima)

rentoakankaali (ajuga reptans)

0,1m
rakenneleikkaus

yläpohja 670mm

- 1 kasvillisuus
- 2 multa 50mm
- 3 suodatinkangas
- 4 viherkattolusta (salaajitus ja juurisuojat)
- 5 vedeneristys
- 6 ponnuttu havuvanerit 18mm
- 7 tuuletussäili 100mm
- 8 tuulensuojalevy 25mm
- 9 lämmöneriste 450mm ja katonkannattajat
- 10 ilman- ja höyrystysulku
- 11 puupaneeli 18mm

ulkoseinä 430mm - vihreä kuori

- 1 viherseinärjestelmä:
- 2 kiinnikkeet ja paneelit 110mm
- 2 poimulevy 12mm
- 3 kiinnikkeet ja tuuletusrako 50mm
- 4 tuulensuojapintainen eriste 30mm
- 5 eriste ja kantava runko 210mm
- 6 ilman- ja höyrystysulku
- 7 sisäverhoukseen 18mm

1m
julkisivuote

niin kaunis pieni valkoinen se eli kai vieläkin kuin kesän keiju saapunut ois syksyn harmauteen se aivan

Näin syksy-yössä perhosen kun kotiin kävelin

hiljaa kptanin jii puden kaivosseni

Sen tiedätkö sä perhonen et talvi kohta on ja tienoot kietoo pakkahan jään kylmän verkkohon³

ulkoseinä 308mm - sivuseinät

- 1 ulkoverhoukseen vaakana 28mm
- 2 koolausputat ja tuuletusrako 22mm
- 3 tuulensuojapintainen eriste 30mm
- 4 eriste ja kantava runko 210mm
- 5 ilman- ja höyrystysulku
- 6 sisäverhoukseen 18mm

ulkoseinä 320mm - ruskea kuori

- 1 perforoitu pronssilevy
- 2 kiinnikkeet ja tuuletusrako 50mm
- 3 tuulensuojapintainen eriste 30mm
- 4 eriste ja kantava runko 210mm
- 5 ilman- ja höyrystysulku
- 6 sisäverhoukseen 18mm

taikametsä

nittyaitta

leikkaus b-b

1m

taikametsä

nittyaitta

Aurinko oli herättäessä niin korkealla, että päätelin kellon olevan jo yli kahdeksan.
Loikoilin siinä ruohossa ja viljeissä siimeksessä mietiskellen kaikenlaista ja olin
tyytyväinen mukavaan oloon. Saatiin nähdä parista aukosta auringon, mutta
enimmäkseen ympärillä oli vain isoja puita ja niiden keskellä hämärää. Maassa oli
pieniä valoläiskä millä paikoin, missä aurinko siivotti lehtien läpi, ja nuo läiskät
heilailivat hiukan ja osoittivat, että yläilmoissa kävi pieni puhuri. Pari oravaa istui
eräällä oksalla ja lörpötteli minulle hyvin ystävällisesti.²

¹ Aleksis Kivi, Messinien lailu, www.kivijauha.fi/fi/roms, luettu 15.12.2010

² Mark Twain, Huckleberry Finnin seikkailut, Wsoy, Porvoo, 1960, s.45

³ Sun, Lasse Heikkilä, lailu Puhdasta kulta, CD-levy: Puhdasta kulta, Salla Seurajärvi & Välikä, Päivä Oy, 2005

⁴ Aleksis Kivi, Koti, www.kivijauha.fi/fi/roms, luettu 15.12.2010

⁵ Sun, Heikki Kerkkeli, lailu Perhonen, CD-levy: Kertomuksia, Jukka Kerkkeli, Warner Music, Finland Oy, 2006

Kuvailto:

1 <http://jasa.vampula.net/kuvailto.html#arvoja.htm>

2 <http://www.yrittajien.fi/kanta/kuolikka/>

3 <http://www.aurea.fi/kirjasto/kuolikka/>

4 http://www.puhdastakulta.info/vaihtokortti/6_01.htm

5 http://www.kotomaa.fi/riiva/tilausten/huone/tilausten/kasvi/index_roms.html

6 <http://nitty.vuodatus.net/blog/kuolikka/2006/04/07/>

7 <http://perimaa.vuodatus.net/blog/1890596/nuolikka-moivuosia-kuolikka/>

8 <http://www.henriksenherald.com/pictures/p01/pages/ajuga-reptans.htm>